HALKIN KURTULUŞU

23 Ekim 1977 — 500 kuruş — 132

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Bütün faşist yasalar iptal edilmelidir

Türkiye halkının düşünce ve örgütlenme özgürlüğü önünde, bu özgürlüğü engelleyen yüzlerce yasa var. TKP'nin yasallaşmasının tartışıldığı şu günlerde gerçekten demokrasiden yana güçler için savaşılacak hedeflerden biri de işte bunlardır. T'K'P'nin yasallaşması sözkonusu faşist yasaların ortadan kalkması anlamına gelmemektedir. Tersine revizyonistler, T'K'P'nin yasallaşması sorununu halkın demokrasi mücadelesinden koparmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

141-142. maddelerin dışında yüzlerce yasa, Türkiye işçi sınıfının

Dev.sa.7.sü.5'de

Bütün faşist cinayet yuvaları dağıtılmalıdır

Azgınlaşan faşist saldırı, katliamları boşa çıkaralım

● Devrim dalgasının ve kitle mücadelesinin yükseldiği çeşitli ülkelerde olduğu gibi, ülkemizde de faşizmin saldırısı gittikçe artmaktadır. Faşist katliamlar bugün demokrat ve yurtsever bilim adamlarını da hedef almıştır.

● Bu ortamda, özellikle son zamanlarda artan faşist saldırıların gerçek nedenlerini örtbas edebilmek için, her türden revizyonist ve reformist yoğun bir çabanın içine girmişlerdir. Onlar, her türlü yalan ve demagojiye başvurarak, sermayenin ve faşizmin saldırı tehdidi altında olan emekçi kitlelerin savunmasız ve dağınık halde kalmalarını sağlamaya çalışıyorlar.

● Her türlü faşist saldırıyı boşa çıkarmanın yolu, emekçi kitlelerin güçlerini biraraya getirmekten ve kitleler için faşistleri teşhir etmekten geçer. Kitleler devrimci siyaset etrafında toplandıkça, devrimcilerin etkinliği genişleyip geliştikçe, faşist saldırılar kolayca püskürtülür.

Yazısı 8. Sayfada

SENTEZ

Taha Akyol

Eğer Türkiye'de Marksistler Berlinguer çizgisine gelebilirlerse, onların demokratik düzen içinde yer alma hakkını biz de savunuruz. Ama Leninizm, Maoculuk insanlık ve demokrasiye düşmandır.

HERGÜN, 19 EKİM 1978

GÜNÜN YAZISI

Oktay EKŞİ

Neden TKP?

Kaldı ki Türkiye'de bir Komünist Partisinin kurulmasına ... Türkiye ve bu millete inananlar, artık bu aşamaya geldiğimizi kabul etmelidirler.

HÜRRİYET, 19 EKİM 1978

Sahte TKP'nin yasallaşmasını kim, neden istiyor?

Ürün dergisi yayınları arasında çıkan T'K'P Programının davasına başlandığı şu günlerde sahte TKP'nin yasallaşması sorunu yeniden gündeme geldi. Sözkonusu davaya katılmak için Avrupa'dan gazeteci ve sendikacılar çağrıldı. İstanbul Barosundan onlarca avukat, T'K'P'nin yasallaşması için bir propaganda faaliyetine dönen davaya katıldı. Günlük basında da konuyla ilgili haberlerin yanında çok sayıda ilginç yorum da yayınlandı.

Hürriyet gazetesi başyazarı Oktay Ekşi ve Hergün'den Taha Akyol dahi T'K'P'nin yasallaşması için artık günün geldiğini, hatta bunun çeşitli faydalar sağlayacağını yazdılar. Diğer gerici yayın organlarının da T'K'P'nin yasallaşması için bağırıp duran koroya katıldığı bilinmektedir. Bütün bu kişi ve siyasi mihrakların nadim olup, demokrasi taraftarı kesildiğini mi kabul etmeliyiz? Yoksa yaygaranın altında başka nedenler mi aramalıyız? Birincisini düşünmek için ortada hiç bir gösterge yoktur. Tersine sahte TKP'nin yasallaşması için sayfalarca yazı döktüren bu kişilerin halkın demokrasi mücadelesinin, emekçi halkın her türlü demokratik ve ekonomik hakkının yeminli düşmanları olduğu bilinmektedir. Zaten bu çevre-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Komando birlikleri "bankaların düzenini" koruyor

CHP hükümeti, düzeni sağlamak adına binlerce komando askerini şehirlere yığdı. Bu birlikler kimi koruyor? Faşist saldırganların katlettiği yurtseverleri, devrimcileri, demokratları mı? Otobüslerde kurşuna dizilen emekçileri mi? Faşist bombalarla istasyonlarda can veren halkı mı? Hayır. Elleri silahlı komandolar, Koçların, Hasların, bankalarını bekliyor. Halka can güvenliği değil, tekellere daha fazla kâr güvencesi sağlıyor.

İşte CHP'nin düzen değişikliği: Her banka şubesine iki komando askeri.

Prof. Bedri Karafakioğlu'nun katledilmesini nefretle lânetliyoruz

İTÜ Elektrik Fakültesi Dekanı ve eski rektörlerinden Ord.Prof.Bedri Karafakioğlu da 20 Ekim günü faşist caniler tarafından kurşunlanarak katledildi.

Prof. Karafakioğlu öldürülmesinden kısa süre önce üniversitede eğitimin sürdürülmesinde ısrarlı olduğu için, okulu kapatmak isteyen Ülkü Ocaklı faşistler tarafından tehdit edilmişti.

Prof.Bedri Karafakioğlu değerli bir bilim adamı, yurtsever ve demokrat bir insandı. O, geçmişte üniversite özerkliğini yılmadan savunmuş, uzun bir süredir ise faşistlerin İTÜ'de öğrenimi engelleme çabalarına karşı koymuştu.

Son cinayetle birlikte, faşistlerin kanlı elleri devrimci gençler, işçiler, öğretmenlerden sonra artık demokrat aydınlara da uzanmıştır.

Prof. Bedri Karafakioğlu'nun katledilmesini nefretle lanetliyoruz.

Prof. Bedri Karafakioğlu'nun katliam haberi üzerine İTÜ öğrencileri, öğretim üyeleri ve çalışanlar Taksim Meydanına kadar bir protesto yürüyüşü yaptılar.

HALKIN KURTULUŞU

Reformizm, faşizmin bir alternatifi midir?

Bugün bütün revizyonist ve reformistler, sivil ve resmi faşist çetelerin bütün halka karşı yönelen ve giderek yoğunlaşmakta olan saldırı ve katliamları karşısında "anti-faşist" güçbirliği, cephe çağrıları yapmaktadırlar. Bu güçbirliği ve cephe çağrılarının en temel noktalarından birini de faşizme karşı CHP hükümetini desteklemek oluşturmaktadır.

Onlar, bunu yaparken, elbette temel olarak CHP reformizminin halkçı ve faşizmin bir alternatifi olduğu iddiasına dayanmaktadırlar. Ve bazı faşist mihraklarla reformistler arasında çatışmayı faşizmle demokrasi güçleri arasındaki bir çatışma gibi göstererek CHP reformist hükümetini destekleme cepheleri kurmaktadırlar.

Aslında bütün revizyonist ve reformistlerin bu siyaseti yeni bir şey değildir. Onlar, CHP ağırlıklı hükümetin kurulduğunda da ondan önce de, CHP reformizminin faşizmin bir alternatifi olduğunu, CHP'nin iktidara gelmesiyle faşizmin yıkıldığını söylemişler ve CHP hükümetini desteklediklerini açıkça ilan etmişlerdi.

Proleter devrimci hareketimiz ise CHP hükümetinin emperyalistler ve egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda bir politika izleyeceğini, ekonomiyi "iflastan" kurtararak bunalımı halkın sırtına yıkmaya ve emekçi halkın direnişini kırmaya çalışacağını; bu hükümetin faşizmin bir alternatifi olarak değil, tersine faşist diktatörlüğün koltuk değneği olarak iş başına geldiğini tespit etmişlerdi.

Hayat proleter devrimci hareketimizin, gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nun yaptığı tespitin ve izlediği politikanın doğruluğunu kanıtladı.

CHP reformist hükümetinin dokuz aylık iktidar dönemi ve bu dönem içinde uyguladığı politika, hem CHP reformistlerinin, hem de onların şemsiyesi altına girerek komprador-feodal düzeni savunan bütün revizyonistlerin ve reformistlerin karşı-devrimci yüzünü açığa çıkardı.

Açıktır ki, bir siyasi partinin veya örgütün niteliği, anti-faşistliği birtakım demagojik demeçlere bakılarak tespit edilemez. Bunun için her şeyden önce onun programına, eylemine ve eyleminin muhtevasına bakmak gerekir. Anti-faşist mücadele, her şeyden önce ve en temel olarak demokrasi mücadelesidir. Fa

Dev.sa.7.sü.8'de

Artık her hafta devalüasyon yapılıyor

Son devalüasyona göre Türk Lirası Alman Markı ve Avusturya Şilini karşısında değer kaybetti. TL,

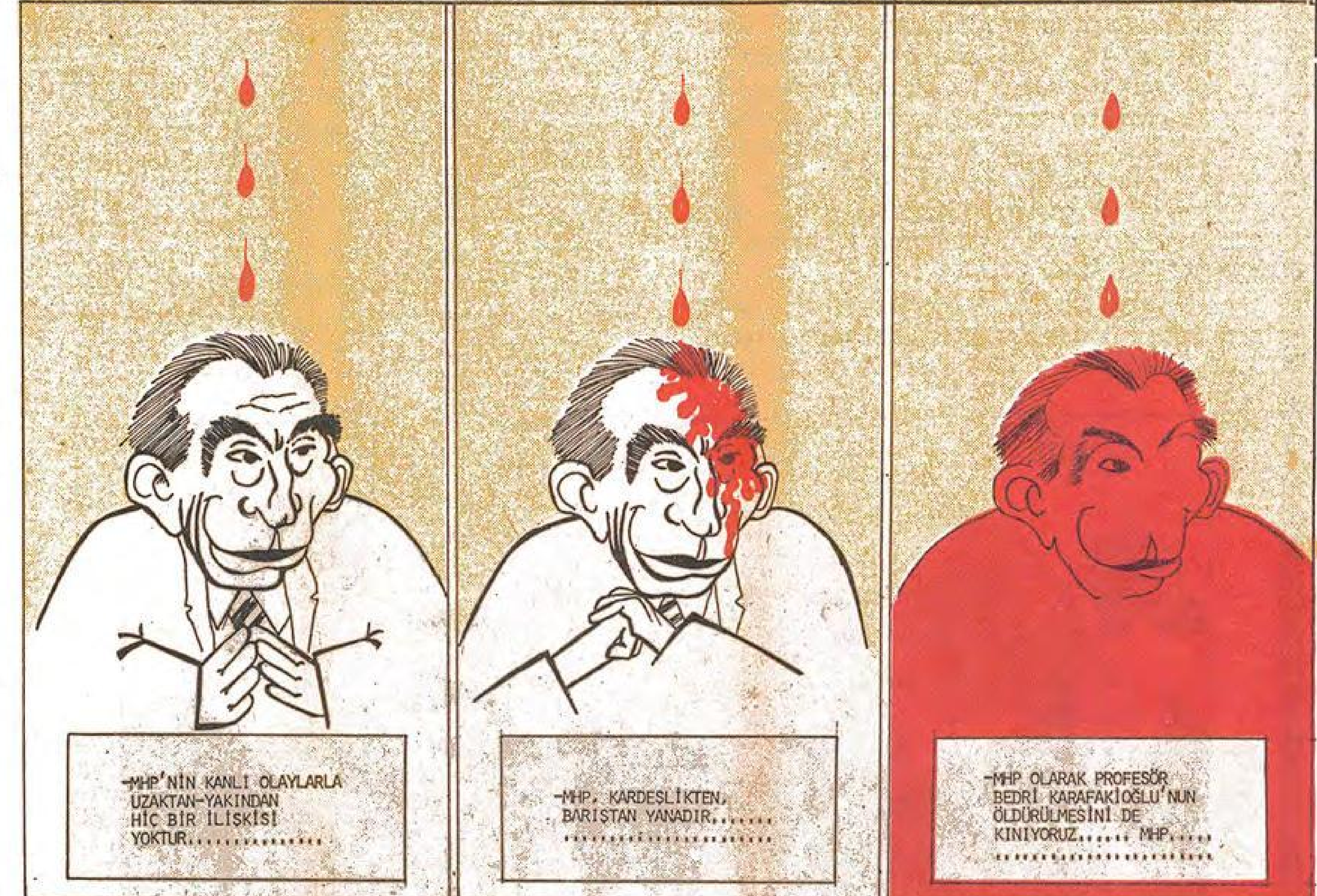
De.sa.7.sü.7'de

Memur aylıklarına yapılan "zam" neyi ifade ediyor?

Hükümet, sözde yeni aldığı bir kararla memur aylıklarına "zam" yapmıştır. Bu karar, binlerce memurun çıkarlarını ifade etmiyor. Olsa olsa yüksek bürokratlar için anlam taşır. Çünkü yapılan zam, memurların aylık göstergesi dikkate alınarak düzenlenecektir. Birinci, ikinci dereceden bürokratlar yüksek oranda zam

Dev.Sa.7.Sü.6'da

AEP Merkez Komitesine bağlı Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsünün bilimsel oturumu (3)

BALGAT OLAYI SANIĞI ÜLKÜCÜNÜN MHP'Lİ ESKİ BAKAN SOMUNCUOĞLUNUN ÖZEL KALEMİNDE ÇALIŞTIĞI SAPTANDI

SANIK ÜLKÜCÜ: "MAMAK KATLİAMINDA KULLANILAN TÜFEK MHP GENEL MERKEZİNE GÖTÜRÜLDÜ"

POLİSE ATEŞ AÇARAK KAÇAN ÜLKÜCÜ BİR GENÇ YAKALANDI

ADANA ÜLKÜ OCA... ÇİFTE TABA... BAŞKANI ELE GEÇİRİLDİ

Aktepe Ülkü Ocakları Başkanı Çalışkan, adam öldürmeye teşebbüs ve bomba atmak suçlarından tutuklandı

Mızrak çuvala sığmıyor

Faşist cinayet yuvaları teşhir edildikçe, saldırganlıkları da artıyor. Geçen hafta içinde en çarpıcı olaylar şunlar:

- Balgat katliamının sanıklarından Ekrem Kıskıs'ın MC hükümetleri döneminde MHP'li Devlet Bakanı Sadi Somuncuoğlu'nun özel kalem müdürlüğünde çalıştığı anlaşıldı.

De.sa.7.sü.8'de

MHP itiraf ediyor

MHP, faşist cinayet yuvalarından birisi. Geniş halk kitleleri bu yuvanın dağıtılmasını istiyor. MHP'li faşistler ise gözü dönük halka saldırıyor. Ama aynı zamanda bütün sömürücü ve zalimler gibi, yalan dolana, demagojiye de başvuruyorlar.

MHP yöneticileri sık sık "biz faşizme de, komünizme de karşıyız" derler. Demokrasi yanlısı gibi görünmeye çalışırlar. Emekçi halk kitleleri faşistlerden hesap sormak için ileri atıldıkça MHP "faşizm" kelimesinden kaçınıyor. Nevzat Kösoğlu, MHP Genel Sekreter Yardımcısı. Alman faşizminin felsefesi olan Nazilik, O'nun övgülerine boğulmuş. Kösoğlu, Hitler'i ve faşizmi Hergün gazetesinde yazdığı dizi yazıda göklere çıkarıyor. MHP yöneticisi 18 Ekim günü şunları yazmış: "Hitler, daha mücadelesinin ilk yıllarından itibaren nasyonal-sosyalist düzenin ahlakını büyük bir hassasiyetle yaşamaya başlamıştır. Nasyonal-sosyalizmin henüz Almanya'da hakim olmasının çok uzak olduğu yıllardan itibaren Nazi mücadele gruplarına mensup olanlar, Nazi ahlakının gerektirdiği bütün vasıflara dikkatle sahip olmaya çalışmışlardır. Bu hassasiyet ve dikkatli tavırlardır ki Alman Nazi ruhunu

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Kimya Mühendisleri Odasında revizyonistler iki emekçiye saldırdı

Kimya Mühendisleri Odasında biri daktilocu, diğeri çaycı ve temizlikçi olarak çalışan iki emekçi Odanın revizyonist yöneticilerinin saldırısına uğramış ve dövülmüşlerdir. Olaya devrimcilerin müdahale etmesi üzerine de polis çağırmışlar ve daha sonra da kaçmışlardır. Revizyonist Oda yöneticilerinin ve İGD'lilerin saldırısından sonra binaya gelen polis de bir devrimciyi tabancayla

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsü toplandı 3

Bugünkü dünya gelişmesinin sorunları

Profesör Sofokli Ladri:

"AEP'nin ve sosyalist devletimizin dış siyaseti proleter ilkelerin siyasetidir"

AEP, BÜYÜK KRUŞÇEVCİ İHANETİ KAVRAYAN VE SOVYETLER BİRLİĞİ'NİN YAYILMACI VE HEGEMONYACI SİYASETİNİ AÇIĞA ÇIKARAN İLK PARTİ OLDU

MARKS, ENGELS, LENİN VE STALİN KÖYÜN ŞEHİRİ KURTARACAĞINI, POLONYA NIN RUS VEYA ALMAN PROLETARYASINI, İRLANDALILARIN İNGİLTERE'Yİ AFRİKALILARIN AVRUPA'NIN İŞÇİLERİNİ KURTARACAKLARINI ASLA VAAZ ETMEMİŞLERDİR

ÇİN, EMPERYALİST SAVAŞI TESPİT EDİP HIZLANDIRMAK İSTİYOR

Partimiz büyük Kruşçevci ihaneti kavrayan ve Sovyetler Birliği'nin yayılmacı ve hegemonyacı siyasetini açığa çıkaran ilk parti idi. Sovyet revizyonistlerinin şoven saldırısı önünde geri çekilen ve onun siyasetine boyun eğen ülkeler, özgürlük ve bağımsızlıklarını, sosyalist başarılarını yitirdiler. Polonya ve Çekoslovakya, Bulgaristan ve Macaristan, Demokratik Alman Cumhuriyeti ve diğer benzer ülkeler Sovyet emperyalizminin hizmetinde ve Kremlin'in borusu öten uysal ülkeler haline geldiler. Bugün Sovyet emperyalistleri dünyaya egemen olmak için açıkça ortaya çıkmaktadırlar. Onların dış siyaseti, sermayenin ve silahların gücüne dayanan tipik sömürgeci ve yeni sömürgeci bir siyasettir.

AEP'NİN ELEŞTİRİLERİ ÇİN YÖNETİMİNİN ŞOVEN ÖZÜNÜ AÇIĞA ÇIKARTTI.

Partimiz, 7. Kongrede ve daha sonra Çin yönetiminin emperyalist teorilerini ve devrime, sosyalizme ve halkların kurtuluş davasına karşı düşmanca davranışlarını teşhir etti. AEP ve ASHC, Çin yönetiminin karşı-devrimci sapmasına yaptığı ilkeli eleştirinin, bugün Çin siyasetini yönetenlerin şoven özünün patlak vermesine yol açacağını biliyorlardı. Çin tarafından ekonomik ve diğer ilişkilerin barbar, kalleş ve şeytani bir şekilde kesilmesi, bunu açıkça göstermektedir.

Bugün Çin'in bütün dış siyasetinin dayandırıldığı "Üç Dünya Teorisi" ve Çin'in uluslararası tutumları, sözde jeo-politik yeni burjuva teorilerle hemen hemen aynıdır. Sözkonusu teoriler, zamanımızın büyük çelişkilerini, ülkelerin bulundukları coğrafya durumu, nüfusun miktarı ve yüzölçümünün büyüklüğü, sanayi ve kültürel gelişmesinin düzeyiyle açıklamaya çalışıyorlar.

Arnavutluk tecrit olmuş değildir. Tersine emperyalistler ve burjuvazi halklardan tecrit olmuşlardır.

TEMEL ÇELİŞME VE ÇİN'İN EMPERYALİST SİYASETİ

Çin teorisyenleri için proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişme, emperyalizmle sosyalizm arasındaki çelişme varolamaz. Marks ve Lenin'in tahlillerinden, çelişmelerin özümlenmesi ve değerlendirilmesinde sınıfsal kıstaslardan görülür bir sapmayla karşı karşıya bulunduğumuz apaçıktır. Zamanımızın temel çelişmelerinin geliştirilmesi ve değiştirilmesiyle ilgili iddialar, Çin'in bugün izlediği büyük emperyalist devlet siyasetinin sözde siyasi olarak haklı çıkarılmasıdır. Lenin, çağımızın emperyalizmin yıkılması ve proleter devrimin çağı olduğunu söylerken; çağın temel çelişmesinin burjuvaziyle proletarya arasındaki, kapitalizm ile sosyalizm arasındaki çelişme olduğunu, proletaryanın ve onun burjuva toplumun devrilmesi için mücadelesinin bu çağın merkezinde bulunduğunu söylüyor.

KÖY ŞEHİRİ KURTARMAZ

Marks, Engels, Lenin ve Stalin, sömürge ülkelerde kurtuluş mücadeleleri ile Avrupa'da proleter devrim arasındaki bağları görüp doğru bir şekilde açıklamışlardır. Onlar, milli demokratik ve anti-emperyalist devrimlerde proletaryanın hegemonyası ve yönetiminin gerekliliğinden çok söz etmişlerdir. Fakat onlar, köyün şehri kurtaracağını, Polonya'nın Rus veya Alman proletaryasını, İrlandalıların İngiltere'yi, Afrikalıların Avrupa'nın işçilerini kurtaracaklarını asla vaaz etmemişlerdir.

ÇİN'İN «İKİBUÇUK DÜNYASI» BİR SAVAŞ ÇAĞRISIDIR

Çin yöneticileri, önceleri 'Üçüncü Dünya'nın 'Birinci Dünya'ya karşı birleşmesi için çağrıda bulunuyorlardı. Daha sonra 'İkinci Dünya'nın iki süper devlete karşı mücadelede sözde "Üçüncü Dünya"nın müttefiki olabileceğini ve olması gerektiğini vaaz ettiler. Ve en sonra yeni bir stratejik platform sundular. Bu platforma göre, "Üçüncü Dünya" ve Batı'nın ve Doğu'nun bütün sanayileşmiş ülkelerinin katıldığı "İkinci Dünya", istisnasız, bütünüyle Amerikan emperyalizmiyle birleşmeli ve hepsi birlikte Sovyet sosyal-emperyalizmine boyun eğdirmelidirler.

Gerçekte "İkibuçuk Dünya"nın, dünyanın geri kalan kısmına karşı birleşmesi için çağrı, ne Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı gerçek mücadeleye, ne devrime, ne de halkların kurtuluşuna hizmet etmez. Bu çağrı, emperyalistler arası bir savaş için çağrı, kağıtların karıştırılması için bir çağrıdır. "İyilerin"de kendi payına sahip olması için, etki alanları ve dünya pazarları üzerinde emperyalist oyunun yeni bir turuna başlaması için bir taleptir.

BÜTÜN BİRLEŞTİRİLEBİLECEK OLANLARLA BİRLEŞMENİN ANLAMI NE?

"Bütün birleştirilebilecek olanlarla birleşme" şeklindeki Çin çizgisi, yalnızca Amerikan emperyalizmini diğer emperyalistleri de savunup desteklemektedir. Çin vaizleri, "İkinci Dünya"nın ikili bir niteliğe sahip olduğunu söylüyorlar. Fakat onlar bu niteliği gerçekte yalnızca bir yönde, "Üçüncü Dünya" ile birleşme imkanında görüyorlar. Bu dünya sosyalizme, devrim ve halkların kurtuluşuna karşı "Birinci Dünya" ile birleşmiyor mu? Tarih, bu dünyanın Kore ve Vietnam'da Amerikan emperyalizminin yanı, Ortadoğu'da İsrail'den yana olduğunu, Prag'a Sovyet tanklarıyla birlikte gittiğini göstermektedir.

Bu sözde cephenin bu şemasında, halklar ve proletarya basit bir unsurdur. Onlar, kendi burjuvazisine boyun eğen ve emperyalistler arası savaşta onun arkasından gitmesi gereken uysal bir yığın olarak görülüyorlar. Çin bu savaşı tespit edip hızlandırmak istiyor.

ULUSLARARASI BURJUVAZİ, FAŞİZM GİBİ TERİMLER ÇİN SÖZLÜĞÜNDE NİÇİN YOK?

Çin yönetiminin siyasi sözlüğünde uluslararası burjuvazi, gericilik, faşizm, terimleri yoktur. Bu bir unutkanlık mı? Kesinlikle hayır! Onlar, kapitalistleri ve faşistleri, militaristleri ve tekelcileri "Üçüncü Dünya"nın, proletarya ve halkların müttefikleri olarak gösteriyorlar. Bunları, sözde birleşik anti-emperyalist geniş cephenin gereklerinden bir tanesi olarak niteliyorlar. İşte böylesi bir durumda onlar, uluslararası burjuvaziden söz edebilirler mi? Gericilik ve faşizm için de aynı şey söylenebilir. Dünyamızda gerici kuvvetler, baskıcı ve sömürücü, faşist, anti-komünist ve halk düşmanı hükümetler var mı? Bundan hiç kimse şüphelenmiyor. Fakat Çin yöneticileri nasıl oluyor da susuyorlar? Onlar susuyorlar, çünkü, faşist unsurlar ve gerici hükümetler, krallar ve şahlar, onların adlandırdıklarına göre tarihin itici gücü olan dünyaya giriyorlar. Çünkü bunlar sözde birleşik cephenin üyeleridir.

ÇİN'İN GÜNEY YÖNÜNDE EMPERYALİST YAYILMA ÇABALARI

Günümüz gerçeği, dünya çapında yürütülmekte olan sınıf mücadelesi, günlük uluslararası olaylar; Çin yönetiminin Marksizm-Leninizme karşı çıkmasını ve yayılmacı hedeflerini gittikçe daha fazla açığa çıkarmaktadır. Çin yönetimi, sosyalist Arnavutluk'a yardımları barbar ve kibirli bir şekilde kesti. Bütün dünya kamuoyu tarafından mahkum edilen bu davranış, Çin'in bu anda izlediği süper devlet şoven siyasetinin açık kanıtıydı. Çin yöneticileri, aynı zamanda Kamboçya, Vietnam çatışmasını teşvik ettiler. Ve Vietnam'ın içişlerine ciddi bir şekilde karışarak ona karşı eşsiz baskı ve şantaj uygulamaktadırlar. Çin sınırlarındaki bu olaylarda, dünya halklarının, Çin'in güneye doğru bir emperyalist yayılma için çabalarını görmemeleri mümkün değildir. Çin'in, etki alanları ve hegemonya isteyen yeni bir süper devlet olarak ortaya çıkma iddiasını görmemeleri mümkün değildir. Bu davranışlar ve diğer davranışlarıyla Çin, kendisini Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmiyle aynı kaba koymuş ve pratik olarak halklar, devrimciler, dünya üzerindeki yurtseverler ve dürüst insanlarla mücadeleye girişmiştir.

SOSYALİST ARNAVUTLUK BÜTÜN HALKLARIN DOSTUDUR

Sosyalist Arnavutluk, bütün ülkelerin halklarının, çeşitli toplumsal sistemde yaşayan halkların iyiliğini istemiştir ve istemektedir. Fakat baskıcıların ve sömürücülerin iyiliğini istememektedir. Arnavutluk, baskıcılar ve sömürücüler ile her zaman uzlaşmaz olmuştur ve olacaktır. Arnavutluk, eşitlik, egemenliğe saygı gösterme, karşılıklı saygı ve içişlere karışmama temelinde normal ilişkilerden memnun olmuştur ve olmaktadır. Partimiz; karşılıklı anlayış, iyi komşuluk kurmak ve diğer ülkelerle gerçek barış içinde birarada yaşamanın korunması için mücadele ederken, "devlet ilişkileri, ideolojik mücadeleyi ve karşılıklı polemikleri durdurmak için neden olamaz" şeklindeki ilkeye dayanıyor.

Sosyalist devletimiz, çeşitli ekonomik, siyasi ve kültürel bağlara sahip olduğu hiç bir ülkenin iç işlerine karışmıyor. Fakat bu demek değil ki, Arnavutluk devleti, bu ilişkilerin veya sınır devletleriyle iyi komşuluk ve içişlere karışmama siyasetinin adına, genel olarak uluslararası siyaset ve bu devletlerin ideolojik ve siyasi tutumları için düşüncelerini ifade etmemelidir. Diğer devletler de Arnavutluk devletinin ideolojik ve siyasi tutumları için görüşlerini ifade etme hakkına sahiptirler.

Sosyalist devletimizin siyaseti bağımsız bir siyasettir. Halkımızın egemen iradesinde kendini göstermektedir. Bugün sosyalist Arnavutluk, 82 devlet ile diplomatik ilişkiler kurmuştur ve onlarca ülkeyle ticari mübadeleler yapmaktadır. Burjuvazi ve komünistlerin tecrit etme ilişkilerini kavrayışları tamamen zıt iki kavrayıştır. Biz tecrit olmuş değiliz. Tersine, emperyalistler ve burjuvazi, halklardan tecrit olmuşlardır.

Lübnan katliamı hangi oyunun parçası?

Lübnan'da binlerce emekçi can verdi. Suriye ordusu Beyrut'a saldırdı. Resmi ölü sayısı binden fazla. Geçen haftalar içinde İsrail birlikleri de denizden ve havadan Güney Lübnan'daki Filistin kamplarına saldırdılar.

Bu ayın ilk günlerinde Arap Barış Gücü adı altında Lübnan'da bulunan Suriye birlikleri, yeni kuvvetlerle desteklenerek Beyrut'un Hıristiyan inançlı halkının yaşadığı mahallelere saldırdılar. Tank, top vb. her tür silah Lübnan halkına ölüm kustu. İsrail gemileri ise Beyrut'un güneyindeki Filistin göçmenlerin yaşadığı kampa kıyıdan ateş açtılar.

Camp David anlaşmasından hemen sonra Lübnanlı ve Filistinli halka karşı girişilen bu katliamların planları nerede yapılıyor? Lübnan'da halkın katledilmesi ve bölgesel savaşın kızıştırılması kimlere hizmet etmektedir?

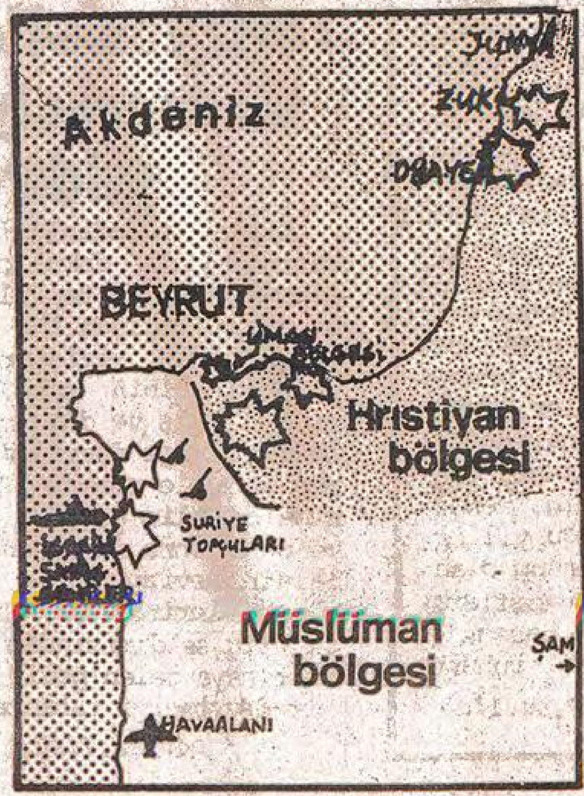
Bölge halkına karşı girişilen katliam Camp David anlaşmasının hemen sonrasında tertiplendi. Amerikan emperyalizminin tezgahladığı Camp David anlaşması ile Filistin halkının kendi geleceğini belirleme hakkı çiğnendi. Filistin ve Arap toprakları üzerinde İsrail işgali meşrulaştırıldı. Amerikan emperyalizmi böylece Sovyet sosyal-emperyalizmi ile rekabetinde bir ileri adım attı. Suriye ordusunun Beyrut halkına saldırısı, Suriye gericiliğinin ve arkasındaki Sovyet sosyal-emperyalizminin planları çerçevesindedir.

Beyrut alevler içinde.
Halklar, savaş ocaklarını tutuşturan emperyalist ve gericileri kıracaktır

Brejnev-Hafız Esad. Filistin halkı, Suriye ordusunun Tel Zaatar'da katlettiği binlerce evladını unutmadı.

SURİYE GERİCİLİĞİ, FİLİSTİN DAVASINI SAVUNMUYOR

Suriye gericiliği, 1920'lerden beri Lübnan'ın ayrı bir devlet olmasını kabullenmemiştir. Şimdi fırsat bu fırsat! İsrail siyonizmi, Camp David anlaşması ile Golan tepelerini (Suriye toprağı) işgali meşrulaştırıyor. Öyleyse Suriye de, Lübnan'ın bir bölümünü, halkı katlederek kendi topraklarına katabilir. Suriye gericiliğinin bu hesapları Sovyet sosyal-emperyalizminin doğrudan desteğine sahiptir. Ancak, İsrail siyonizmi ve Mısır gericiliği arasında uzlaşmanın sürmesini ve hegemonyasını pekiştirmek isteyen Amerikan emperyalizmi de bu katliama gözyummuştur. Nitekim İsrali saldırganları, doğrudan Suriye birliklerine değil, Filistin halkının bulunduğu bölgeye saldırdılar.

FİLİSTİN, TEL ZAATAR'I UNUTMAZ

Suriye gericiliğinin Beyrut halkına saldırısı, Camp David anlaşması karşısında hiç de Filistin ve Lübnan halklarının çıkarına değildir. Suriye ordusu, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bugün iyice denetimine girmiştir. 1975 Eylül ayında Tel Zaatar kampında binlerce Filistinli halkı acımasızca katleden işte bu Suriye ordusudur. O günlerde, Lübnan gericiliği ile Suriye gericiliği iki süper devletin çıkarları doğrultusunda birleşerek, Filistin halkına karşı ortaklaşa saldırıyorlardı. Bugün iki gerici işbirlikçi çatışmasına rağmen öz aynıdır. Suriye ordusu, Filistin halkının çıkarları için değil, Lübnan'ın bir bölümünü koparmak için, ve iki süper devlet arasındaki rekabet çerçevesinde Beyrut'u kana buladı.

SİYONİZM YEMİNLİ FİLİSTİN DÜŞMANIDIR

İsrail gemileri Filistin kamplarını kıyıdan bombardıman ettiler. Bu kaçıncısı? Siyonizm, emperyalizmin işbirlikçisi olduğunu bir daha gösterdi. Camp David anlaşması etrafında koparılan gürültüye rağmen işte bu anlaşmanın Filistin halkına düşman yüzü bir daha açıkça ortaya çıktı. Camp David'i alkışlayan bütün emperyalistlerin ve "Üç Dünyacı" revizyonistlerin maskesi bir daha düştü.

SAVAŞ OCAKLARINI EMPERYALİSTLER KIZIŞTIRIYOR

Lübnan'da binlerce halkın katledilmesi bu bölgede savaş ocaklarını kızıştıran emperyalist, sosyal-emperyalist planların parçasıdır. Amerikan emperyalizmi Camp David ile bir ileri adım atıyor. Brejnev revizyonistleri de hemen Suriye gericiliğini ileri sürüyor. Lübnan katliamı ve Filistin kamplarının bombalanması, iki süper devletin etki alanları üzerindeki çetin çatışmalarının sonucudur. Emperyalistler, sosyal-emperyalistler hegemonya ve etki alanları için halkları birbirine kırdırıyorlar. Lübnan'da değişik dini inançlı kitleleri birbirine düşürüyorlar. Amerikan emperyalizmi, İsrail siyonizmini, Sovyet sosyal-emperyalizmi ise Suriye gericiliğini öne sürüyorlar. Elbette işbirlikçilerinin çıkarlarını da gözeterek.

Lübnan katliamının gösterdiği gibi emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin temel amacı Filistin devrimini boğmaktır. Bugün sahte dostluk gösterisi yapan Suriye ordusu, İsrail siyonizmine değil, Lübnan halkına saldırdı. İsrail saldırganları ise fırsattan yararlanıp Filistin halkına.

FİLİSTİN DEVRİMİ ZAFERE ULAŞACAKTIR

Bütün bu çok yönlü tertiplerin karşısında elbette halkların silahlı kurtuluş mücadelesinden başka yol yoktur. İki süper devlet ve onların uşaklığını yapan türlü türlü gericiler Filistin halkının haklı davasını savunmuyorlar. Tersine ona saldırıyorlar. Filistin halkı, Tel Zaatar'ı unuttu mu ki şimdi Brejnev uşaklarının sahte şirinliklerine göz yumsun? Filistin, Lübnan ve Arap halkları şu ya da bu emperyalistin planlarına güvenerek değil, kendi güçleriyle, özgürlük ve bağımsızlık yolunda ilerleyeceklerdir. Halklar, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin ellerinde tuttuğu şeyin bir zeytin dalı değil, ateş çırası olduğunu görüyorlar. Bağımsızlık ve özgürlüğün yolu, savaş kazanını tutuşturan emperyalist ve işbirlikçi elleri kırmaktır.

Halkın Birliği saflarını terkeden Ankaralı bir devrimcinin özeleştirisi:

«Bütün proleter devrimciler Parti Bayrağı saflarında toplanın»

DEVRİMCİLER PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYOR

Uzun zamandan beri Halkın Birliği'nin sağ oportünist platformunda mücadele ederek Türkiye'nin birçok yerinde Halkın Birliği saflarına 100'ün üstünde devrimci kattım ve eğittim. Ayrıca Ankara'da birçok kitle derneklerinde Halkın Birliği'nin temsilcisi olarak, onun sağ oportünist çizgisini savundum. Ancak ideolojik-politik mücadelenin yoğunlaştığı ve her türden oportünistler ile Marksist-Leninistlerin ayrıştığı ve saflaştığı bu dönemde (dünyada ve ülkemizde) Halkın Birliği'nin tam bir medrese kafasının ürünü olan, ideolojik ve politik gıdasını faşist diktatörlüğün aleti Doğu Perinçek'in teorik kırıntılarından alan, sağ oportünizm ile aynı iplikten dokunan çizgisi, oportünist şefler tarafından "kaya gibi sağlam","Marksist-Leninist" türünden yaftalarla kitlelerin gözlerinden saklanmaya çalışılmasına rağmen iflas etmekten kurtulamadı.

PARTİ BAYRAĞI, "Üç Dünyacı" Aydınlık revizyonizminin ve Halkın Yolu'nun eklektik ve dualist çizgisinin ipliğini pazara çıkarttıktan sonra Marksist-Leninist bir örtüye bürünen Halkın Birliği'nin tedrici olarak şekillenmiş olan görüşlerindeki gerici özü, Marksist-Leninist bir temelde ortaya serdi.

PARTİ BAYRAĞI, programını modern revizyonizme ve her türden oportünizme karşı çelikten kararlı adımlarla ve proletaryanın militan ruhuyla mücadele ederek, hata ve zaaflarına amansız ve acımasız saldırarak formüle etti.

PARTİ BAYRAĞI, programını, "gelecektekileri önlemek için geçmişteki hatalardan ders çıkarmak","hastayı kurtarmak için hastalığı tedavi etmek", "Marksizmin hayati noktası Marksizmin yaşayan ruhu, somut şartların somut tahlili" gibi Marksist-Leninist ilkelere sadık kalarak ve onları kendine kılavuz edinerek inşa etti.

PARTİ BAYRAĞI, programı, geçmişin zengin deneylerinden dersler çıkararak proletaryanın büyük fedakarlıklar sonucu edindiği kazanımları özümleyerek, kitlesini Marksizm-Leninizmin potasında eriterek, ve bütün tespitlerini Marksizm-Leninizmin süzgecinden geçirerek bir dizi mücadele sonucunda gelişti ve olgunlaştı.

PARTİ BAYRAĞI, Marksist-Leninist programını temel alarak, proleter devrimcilerin birliğini ve şanlı proletarya partisini inşa etmek için önümüzdeki tüm engelleri birer birer altedecek, ülkemizde proletaryanın yüce kızıl bayrağını korkmadan, yılmadan dalgalandıracak ve daha daha yükseltecek. Bu umut, bu cesaret, ve metanet, bu kararlılık ve inançla PARTİ BAYRAĞI'nı kaldırıyor, yükseltiyor ve Halkın Kurtuluşu saflarına katılıyorum.

HATALARINI ISRARLA SAVUNMAK MARKSİST-LENİNİST BİR TUTUM DEĞİL, GERİCİ BİR TUTUMDUR

Halkın Kurtuluşu'nun Marksist-Leninist çizgisi her türden sapmalara karşı mücadelede zaferle çıkmasından sonra hâlâ oportünist şefler, grupçuluğu, tekkeciliği körükleyerek, tekkelerini ve şefliklerini ayakta tutabilmek için ısrarla direniyorlar ve yeni manevralarla taze kan bulmaya çalışıyorlar. Bu gerici tutumları kısa ve öz olarak şöyle beliriyor:

Oportünist şefler, Halkın Kurtuluşu'nun "Üç Dünya Teorisi"ni aceleci ve fırsatçı reddettiniz", "Halkın Birliği, 'Üç Dünya Teorisi"ni görünüşte reddetti ama hâlâ savunuyor", "Halkın Birliği platformunu 'Üç Dünya Teorisi' temelinde sistemleştirmiştir" gibi doğru eleştirileri karşısında, onlar ısrarla şunu vurguluyordu: "Üç Dünya Teorisi, platformumuzda bir süs gibi durmaktadır", "kaya gibi sağlam siyasetimiz" gibi ucuz demagojilerle, sözde hatalarını mazur gösterme ve bu doğru devrimci tarzda eleştirileri geçiştirme teorilerini vaaz ediyorlardı. Böylece bir yandan proleter devrimcilerin birliğini baltalıyor, bir yandan da proletarya partisinin inşaası önünde engel duruma geliyorlardı.

Halkın Birliği, platformunu nasıl "Üç Dünya Teorisi" temelinde sistemleştirdiğini ve "Üç Dünya Teorisi"ni görünüşte reddettiğini ama özde "Üç Dünya Teorisi"ni hâlâ savunduğunu, SOSYO-EKONOMİK YAPI, FAŞİZM, KEMALİZM, KİTLE ÇİZGİSİ, LİBERAL BURJUVAZİ vb. meselelerde bir kuyumcuyu kıskandıracak ustalık ve itina ile nasıl ince oportünizmini, Marksizm-Leninizmin örtüsüyle kundakladıkları programında döşediklerini ayrıca bir yazıda ortaya koyacağımız için şimdilik ele almıyorum. (Zaten bütün bu oportünist görüşler Halkın Kurtuluşu tarafından kapsamlı bir şekilde eleştirilmiş ve çürütülmüştü).

Ancak oportünist şefler, Halkın Birliği saflarında çatırdamalar başlayınca ve saflarındaki dürüst devrimcilerin sesleri yükselince, tekkelerinin yıkılacağı kokusunu almış olmalılar ki kendileri için bir ölüm kadar acı (!) olan dikkate değer itiraflarını özeleştiri biçiminde sunmaya başladılar. Geniş kitlelere açık olmayan hatta kendi çevrelerine bile sınırlı açık olan bu özeleştiride kısaca şunlar belirtiliyordu:

"Üç Dünya Teorisi'nin reddi 'aceleci', 'yüzeysel', 'fırsatçı', ve 'tepeden inmeci' oldu.(Sadece 'Üç Dünya konusunda değil tabii).

Oportünist şeflerin yaptıkları, yani kitlelerin önünde hatalarını açıklamaktan korkmaları Marksist-Leninist bir tavır mı, burjuva bir tavır mı?

Marksist-Leninistler, hiç bir dönemde ve hiç bir şartta hatalarının özeleştirisini yapmaktan kaçınmamışlardır.Çünkü kişilerin, partilerin ya da politik hareketlerin kendi hatalarına karşı tutumu, onun Marksist-Leninist olup olmadığının ölçüsüdür.

Marksist-Leninistler attığı her adımda kitlelere karşı sorumludurlar ve kitlelere hesap verirler.

Proleter devrimci hareketin onlara yöneltti̇ği Marksist-Leninist eleştiriler karşısında, oportünist şefler ne yaptı? Uzun bir suskunluk dönemini tercih ettikten sonra, onlar kargaları bile güldürecek tarzda yaptığı özeleştirilerinde çok ilginç ve herkesin üzerinde uzun uzun durup düşünmesi gereken şu itirafı yaptılar:

"Biz birtakım örgütsel meselelerle uğraşırken hiç beklemediğimiz bir zaman Halkın Kurtuluşu programını formüle etti ve uzun uzun bizi eleştirdi" (Kelimeler değişik olabilir ama ifade aynen böyle)

Oportünist şeflere, günaydın demeye hakkımız var herhalde ve şu soruyu da sormaya hakkımız olmalı: Sabahı horozun sesiyle mi anlıyorsunuz? Bizim "dar kafalı olmayan", "uzakgörüşlülüğünüz bu mu? Bütün bu söylediğiniz kötü şöhretli itiraflarınızdan sonra "dar kafalı olmayan", "uzak görüşlü" değil ama olsa olsa size, romantik önyargılı şefler denir. Bu söyledikleriniz sizin ne kadar şeflik yeteneklerine haiz olduğunu açık ve berrak bir şekilde kanıtlıyor.

Oportünist şefler doğru eleştirileri kabul etmek yerine dürüst devrimcileri iftira ve dedikodu kampanyasıyla yıpratmaya giriştiler. Hareketin hatalarını eleştiren herkes onlara göre "Troçkist", "karşı-devrimci", "hizipçi", "çok tehlikeli" ve siyasi önderliği kaptırılmayacak kişilerdir".

Bütün bu adi ayak oyunları o hareket içinde eleştiri-özeleştiri gibi Marksist-Leninist bir ilkeyi hayata geçirmediğini ve hareket için mücadelenin şartlarını yaratan tartışma ve eleştirme anlamına gelen PROLETER DİSİPLİN gibi çok önemli bir ilkeyi çiğneyip ayaklar altına alma anlamından başka bir şey ifade etmez. Marksist-Leninist örgütlenmenin ölçülerinden olan bu ilkelerin kullanılmadığı bir parti veya hareket Marksist-Leninist bir hareket olamaz; olsa olsa bir burjuva kulübü olur.

Oportünist şefler, proleter devrimci hareketin eleştirileri karşısında özeleştiri yapmak yerine,hatalarından ısrar ederek akıntıya kürek sallıyorlar.

Oportünist şefler, olumlu eleştiriler karşısında Marksizm-Leninizme sarılacakları yerde, kaşarlanmış revizyonist Doğu Perinçek'in teorilerinden ödünç aldığı teori kırıntılarıyla, sağ oportünizmin ve eklektizmin teorilerini formüle ettiler.

Oportünist şeflerin kulağına Mao Zedung'un şu sözleri küpe olmalıdır:

"Parti içi birliği muhafaza ederken, parti içi mücadeleyi nasıl sürdüreceğimizi, açıklığa kavuşturdu. Oysa ne zaman yanlış bir politik çizgi hakim olmaya başlarsa, yanlış bir örgütsel çizgi de mutlaka ortaya çıkmıştır. Yanlış politik çizginin hakimiyeti ne kadar uzun sürmüşse, bunun örgütsel politikasının zararları da o kadar büyük olmuştur". (Sağ ve Sol Sapmalar,Ekim Yay. sf. 83)

Bugün Halkın Birliği'nde ortaya çıkan örgütsel politikanın zararı da esas olarak yanlış ideolojik ve politik kavrayışından olduğunu sosyal pratik doğruladı. Oportünist şefler bütün bu olanlardan sonra hatalarının kaynaklarını kavrayabilecekler mi acaba?

Halkın Birliği oportünist şeflerinin, "Doğru önderlik yapabilmek için önceden görebilmek gerekir." (age, sf. 88) yeteneğinden yoksun olduklarından bugünkü ideolojik-politik ve örgütsel gibi meselelerde bir kez daha düzelemeyecek biçimde zarar gördü.

Bütün bu olanlara rağmen oportünist şefler yine yanılmaz silahşör, yine her şeyi ben bilirim ve ben yaparım edasındalar. Artık bunlara son olarak Mao Zedung'un şu ünlü ve öğretici sözlerini vurgulamaktan başka söylenecek bir şey kalmadı.

"... Gerçeği kavramayan ve üstelik kavramak istemeyen ve dolayısıyla dünya devrimci deneyin özeti olan Marksizm-Leninizmi küçümseyen, ilkeden yoksun olan bir deneyciliğe ve kişiyi hiç bir yere ulaştıramayan akılsızca ve bir tekrarcılığa kapılan kişiler varsa ve bunlar gene de oturup yükseklerden emir veriyorsa, kör gibi kendilerini kahraman yerine koyuyorlarsa, kıdemli havası takınıyorlarsa ve yoldaşların eleştirisine önem vermiyorlar, veya özeleştiri yapmıyorsa, işte o zaman bu yoldaşlar gerçekten de deneyci olmuşlardır." (age, sf. 89)

Proleter devrimci hareketin bugün ulaştığı aşamada Halkın Birliği ve Halkın Yolu gibi küçük-burjuva hareketler, proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin inşaası önünde birer engel durumdadır. Bütün proleter devrimciler, proletaryanın şanlı kızıl bayrağını yükseltecek olan PARTİ BAYRAĞI saflarında toplanın, küçük-burjuva hareketleri terkedin!

KAHROLSUN MODERN REVİZYONİZM VE HER TÜRDEN OPORTÜNİZM !

KAHROLSUN TEKKECİLİK, YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ !

YAŞASIN PARTİ BAYRAĞI'NIN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ VE PROLETARYA PARTİSİNİN İNŞASI YOLUNDA MÜCADELESİ !

GÜNEY DERGİSİNİN ELEŞTİRİSİ:

"Devrimci Proletaryanın Mücadele Platformu" dışında ve esasta ona karşı bir "Proleter Devrimci Kültür Cephesi" girişimi, bir aydın oyalanmasıdır

"Güney" Dergisi, Ekim 1978, 10. sayısında, dergiyi yeni bir işlevle yükümlü sayan bir temel yazı yayınladı.

Orada, çok bilinen eski aydın endişelerinin ve çözümsüzlüğünün yanı sıra, bir dizi iddia ve tahlil de yer alıyor.

[illegible]

BUGÜNKÜ ORTAMDA, KİM NE DURUMDA? «GÜNEY»İN HATALI DEĞERLENDİRMESİ, NEYİ AMAÇLIYOR?

[illegible]

«KIZIL PROLETER DUYARLIK»MI, KÜÇÜK-BURJUVA DUYGUSALLIK MI?

[illegible]

gösterilmiyor. Bu bir yana, yaman bir düşmanlık la alabildiğine saldırılıyor. Bu somut tavır, babacan ve yufka yürekli "duyarlılık" kavramının gerçekte, bireyci ve kariyerist küçük-burjuva duygusallığı ifade ettiğini de apaçık gösteriyor.

PROLETER DEVRİMCİ HAREKET, MERKEZDEN YOKSUN VE PARÇALANMIŞ DEĞİLDİR; GRUPÇUKLAR VE HİZİPLER, SÜR-GİT DEVAM ETMEYECEKTİR

Yazımızın başında bu konuya değindik. Maddi temellerini gösterdik. Süreci ve unsurlarını bilimsel bir tarzda kavrayan hiç kimse, eğer güçlü ve parlak gelecekten endişe duymuyorsa, bugünkü geçici durumdan da umutsuzluğa kapılmamalıdır.

Y.Güney ve N.Behram arkadaşlar, birçok anti-Marksist görüşü birarada -bazen birbiriyle çelişir halde- sergiledikleri uzun yazılarında, bundan sonra izleyecekleri hat ve gerçekleştirmeye çalışacakları yapı hakkında ipuçları veriyorlar.

Anlaşıldığı kadarıyla onlar; bu kadar grupçuk var, bir tane de biz "inşa edelim" diye düşünüyorlar.

Bunu biz uydurmuyoruz. Ya da genel gidişi yorumlamak temelinde bir iddia olarak ortaya atmıyoruz. Y.Güney arkadaş, "Güney"in eski sayılarından birinde "beşinci grup" olma niyet ve çabasını açıkça ifade etmiştir. Bu bir yana,anlaşılan odur ki, onlar, yalnızca sanat-edebiyat üzerine konuşmakla yetinmeyecekler, aynı zamanda bir "sosyal" ve "siyasal" "devrim anlayışı" da geliştirecekler" ve örneğin "feodal kalıntıların yerini alan faşistleştirilmiş sömürü ilişkileri" üzerine olduğu gibi (belki daha da "ilginç" diğer bilmediğimiz konularda) devrimcileri aydınlatacaklar! Şöyle diyorlar: "(bu yazı içindeki bu tür kavramları, önümüzdeki sayıda ayrıntılı olarak açacak, faşizm, emperyalizm,feodalizm gibi konulardaki görüşlerimizi, ülkemizin sosyo-ekonomik yapısına ilişkin değerlendirmelerimizi yayınlayacağız)" (Güney S 10, sf. 5) (abç)

Bu niyet, eğer bir grup oluşturmanın ifadesi, şimdi değilse bile, belirlenen hedefler gerçekleştirildiğinde, iyi ya da kötü niyetlerden bağımsız olarak, ister istemez, bir yeni grup kurulmuş olacaktır. Lafı gevelemenin alemi yok. Proleter devrimci hareket, bu tavırları teşhis etmenin acemisi değil. Niyetlenen iş, çekinmeyi gerektiriyorsa, niye yapılıyor; yok yapmaya "azimliyseniz", açıklamaktan niye çekiniyorsunuz?

Türkiye'de proleter devrimci hareket, (bu iki arkadaşın da yakından izlediğini sanıyoruz) diğer akımlara, hareketlere, gruplara vs. karşı, bugüne kadar Marksizm-Leninizmin en temel kavramlarının nasıl anlaşılması gerektiği üzerinde, oldukça uzun sayılabilecek bir süredir, dil döküyor. Bu iki arkadaşın da yazılarının birkaç yerinde belirttikleri Halkın Kurtuluşu'nun gelişiminde değerlendirdikleri O, "teorik birikim", "teorik gelişme", bu temelde sağlandı. Yer yer önemsiz bir şeymiş gibi geçiştirmeye çalıştıkları, ama yine de kabul edemeden yapamadıkları, uluslararası Marksist-Leninist hareketin genel çizgisiyle uyum, böylece sağlandı. Faşizm, emperyalizm, yarı-feodal, feodal, komprador kapitalizmi, temel ve baş çelişmeler, vb. kavramlar konusunda apaçık bilinmelidir ki hem "yeni" hem de "doğru" şeyler söyleyebilmek, Marksizm-Leninizmin dışına çıkılmadıkça bugün Türkiye'de mümkün değildir. Devrimci proletarya hareketi, bugün geldiği yerde, şunu hiç bir "tevazu" kompleksine kapılmadan açıkça söylüyor: Tek doğru, bilimsel, bütünlüklü devrim anlayışını biz temsil ediyoruz. Bunu bir program ve mücadele platformu şeklinde yalnız biz formüle ettik. Bu genel çizgimizi bütün olarak özetleyen anlaşılır bir yazı olmanın ötesinde, mücadelenin her adımında, hayatın her alanında, taktikler, örgütlenme ve mücadele biçimleri konusunda da yolumuzu aydınlatan bir belgedir.

Ve eğer, birileri, bir "kültür cephesi" ya da herhangi bir başka mücadele platformu önerecek, kuracak, onun mücadelesini verecekse, önce bu temeli reddedebilmelidir; yanlış olduğunu kanıtlayabilmelidir.

Y.Güney ve N.Behram arkadaşlar, bu sorumlulukla hareket etmiyorlar.

Onları bu sorumluluktan alıkoyan nedir?

Elbette temelde, koyu idealizm yatmaktadır. Bu belirleyici bakış açısı ile onlar; birinci olarak mevcut şartları ve yaşanan süreci tamamen yanlış değerlendiriyorlar, bir boşluk, merkezsiklik, dağınıklık vs. tahlili geliştiriyorlar; ikinci olarak da, ben-merkezci, bireyci, "mücadele" anlayışlarıyla bu tahlili birleştirerek, belki de bu "boşluk" ve "merkezsizlik" durumuna kendilerinin pekala son verebilecekleri vehmine kapılıyorlar. Bu çaba sonuç vermeyecektir. Harcanan ve heba edilen, halkın enerjisidir.

Biz, bu iki arkadaşın, "kendi boynundaki davulundan başka ses duymayan", "devrime karşı duyarsız bir yığın tip"ten ikisi olmayacakları konusunda hâlâ umut beslemek istiyoruz. Ancak aşmaları gereken hayli iç engelleri vardır ve öyle görünüyor ki, proleter denetim ve eleştiri olmaksızın, bunu kendilerinin başarabilecekleri çizgiyi, artık geçmişlerdir.

«GÜNEY»İN SLOGANI : GRUPÇULUK KÖTÜDÜR, GRUPÇULUĞUMUZ İYİDİR

"Bölünmüşlük", "merkezsizlik" vb. üzerine dökülen timsah gözyaşları, "Güney"in, bakışını iyice bulandırmakta, ve bu bulanıklık, onu cesaretlendirmektedir.

Kendince alabildiğine kötü olan mevcut durumun baş sorumlusu olan Halkın Kurtuluşu hareketi; nereden bulduysa etrafına oldukça geniş bir taraftar kitlesi toplamıştır; "kendi özüne ters teorik gelişmesi" (her ne demekse)(*) ile o, gerçi uluslararası Marksist-Leninist hareket nezdinde bir itibara sahiptir ama, bu bir şey ifade etmemektedir. Ve Halkın Kurtuluşu, bütün bunlarla, grupçuluk yapmaktadır!

Yukarıda değindik. Grupçuluk suçlamasını uluorta bağıran herkesin takkesini önüne koyup düşünmesi için bazı kıstasların varlığından ve yeterliliğinden sözettik. Bir başka nokta var ki, suçlamayı geliştirmek ve yaymak isteyenleri değerlendirmek üzere, dürüst herkes için kıstas olmalıdır; şu: Halkın Kurtuluşu ne yapmıştır?ve ne yapmaktadır? Birlik ve eleştiri gibi iki çok önemli noktada, proleter devrimci hareket,Marksizm-Leninizmden en küçük bir taviz vermiş midir? Marksizm-Leninizmi savunmakta, onun saflığını korumakta ikircikli davransak ve dışımızdakilerin hatalarını ve oportünist hesaplarının sırtını sıvazlasaydık iyi mi yapmış olacaktık? Böyle mi sağlanacaktı birlik? Hayır, grupçukların yokedilmesinin ve birliğin sağlanmasının tek bir yolu vardır: Marksizm-Leninizmden kıl payı ayrılmadan kitlelerle birleşmek; kitleleri birleştirmek. Halkın Kurtuluşu'nun bütün gücüyle hayata geçirmeye çalıştığı ilke budur. Devrimci mücadelenin en aktif unsuru, işçi, köylü, öğrenci gençlik, yığınlar halinde örgütleniyor ve proletaryanın önderliğinde mücadeleye katılıyor. Emekçi halk, meslek örgütleri ve köylü birlikleri çatısı altında örgütleniyor. Sınıf sendikacılığı, büyük bir atılımın eşiğinde bulunuyor. Devrimci proletarya,ülkenin her köşesinde sesini duyuruyor ve örgütlenmesini derinleştiriyor.

Zaten, başta Aydınlık-TİKP olmak üzere,her türden revizyonist ve oportünisti çileden çıkaran da budur. "Güney" de, elinde ne varsa onu Halkın Kurtuluşu'na fırlatmaktan geri durmuyor. Bu gelişmeyi bir türlü anlamıyor, anlamaktan özellikle kaçıyor. Aydınlık ağzıyla sayılıp dökülen küçümsemeler, gerçekte halkın mücadelesinin dışında kalmayı yeğleyişi ifade ediyor. Kesinlikle başka bir şeyi değil.

Biz, bu grupçuk adayının, faşist diktatörlük, CHP, feodalite gibi bazı temel konularda, aşırı sağcı, burjuva-reformist görüşlere sahip olduğunu biliyoruz. Buna rağmen bu arkadaşlar, Halkın Kurtuluşu'nu sağcılıkla suçlayabiliyorlar. Neresinden tutarsak elimizde kalan bu burjuva tavrı uzun boylu eleştirmeyi gereksiz görüyoruz. Fakat bilinmelidir ki, "Güney"in Halkın Kurtuluşu'na sağcı dediğini duyan herkes,bunu "Güney"in "derin teorik kavrayışı" konusunda bir delil olarak değil, bir kara mizah olayı olarak görecektir.

KÜLTÜREL MÜCADELENİN SINIF MÜCADELESİ İÇİNDEKİ YERİ VE ÖNEMİ ÜZERİNE BİRKAÇ SÖZ:

"Devrimci proletarya hareketi, eğitim,kül-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Halkın Kurtuluşu "iş kazası„ geçiren Fatma Ana ile konuştu :

H.K.- Kaç gündür çalışıyorsunuz, sigortanız, sendikanız var mı?

Ana- İki gün oldu işe gireli. Patron, sigortadan, sendikadan söz etmedi. Kaza geçirince sigortaya kaydettirdi. "75 lira günlük veririm" dedi.

H.K.- Kazayı anlatır mısın?

Ana - Çavuş bana, "git şu boruya pamuk koyan kıza yardım et" dedi. Gitmek istemedim. Orası karanlıktı, çavuş zorladı mecbur kaldım. Birincisini doldurdum. İkinci boruya gelince ayağım kaydı. Borunun içine geçti. Kalçamdan yaralandım. Üç kilo kan kaybettim.

H.K.- Sizi soran oldu mu ana?

Ana - Hastaneye getiren şoför "geçmiş olsun" dedi. Polis, ifade aldı, gitti. Kaza nasıl oldu dedi. Size anlattığım gibi anlattım. Şimdi siz geldiniz. Başka soran, arayan olmadı.

H.K.- Kaza dikkatsizlikten mi oldu ana?

Ana - Yok. Ben dikkatli çalışıyordum. 45 yaşındayım; gene dikkatliyim. Sebebi karanlık. Çavuş beni zorla gönderdi karanlığa.

H.K.- "Akıncılar" işçilerinin direnişte olduğundan haberiniz var mıydı?

Ana - Ne için direniş olduğunu bilmiyordum. Direniş yapanların vurucu-kırıcı takımı olduğunu söyledi patron. Ben de inandım. İşe girdim. Direniş doğrudur, işçiler haklı. Bundan sonra ben çalışmam gayrı. Tanıdıklarıma söylerim. İşçiler direnişteyken işe girip bozgunculuk yapmasınlar. Bundan işçiler değil, patron yararlanır.

YDGD üyesi genç işçiler mücadelenin ön saflarında

İskenderun Akıncılar Çırçır Fabrikası işçileri cesaretle direniyor

PATRON VE POLİS COPLARLA İŞÇİLERE SALDIRDI ONLARI DAĞITMAYAN POLİS ÜÇ İŞÇİYİ ZORLA ALARAK, AĞIR HAKARETLERLE KARAKOLA GÖTÜRDÜ

SOSYAL FAŞİST TEKSTİL BÖLGE TEMSİLCİSİ «MEVSİMLİK İŞÇİ BİZE YARAMAZ» DİYEREK İŞÇİLERİ SENDİKA ÜYELİĞİNE ALMADI.

PATRONUN VE POLİSİN BASKISI KARŞISINDA BİR ADIM DAHİ GERİLEMEYEN İŞÇİLER, KAYMAKAMLIĞA YÜRÜYEREK, İŞTEN ATILAN ARKADAŞLARININ TEKRAR ALINMASINI TALEP ETTİLER.

Akıncılar Fabrikası işçileri cesaretle direniyor. Sosyal-faşist Tekstil Bölge Temsilcisinin işçi düşmanı yüzünü kavrıyor; daha bilinçli mücadele için devrimci sendikacılığın gerekliliğini hissediyorlar.

Akıncılar Çırçır Fabrikasında çoğunluğu genç kadın ve genç erkeklerden oluşan 116 işçi çalışıyor. Kapitalist sömürünün katmerleştiği işyerinde, bununla birlikte ağır iş koşulları ve düşük ücretle çalışan genç emekçiler, sömürü ve baskıya karşı mücadeleye atıldılar. İşçi kıyımlarına, kız işçiler üzerinde ustabaşının sürdürmekte olan küstahlığına karşı 28 Eylül'de direnişe geçen işçiler, "eşit işe eşit ücret", "ücret zammı" sigorta ve diğer talepleri öne sürdüler. Patron ve polis, direnişçi işçilere zalimce saldırdı. Polis, üç işçiyi gözaltına aldı.

İskenderun Akıncılar fabrikasında çalışan 116 işçi, sendikasız, sigortasız, ve iş güvenliğinden yoksun durumdadır. Patron, asgari ücret dahi ödemez. 18 yaşından büyük emekçiler için 69 lira, 18 yaşından küçükler için 49 lira günlük ücret öder. Bu azgın sömürünün yanı sıra işçiler üzerindeki baskı yoğun bir şekilde sürmektedir. Dayak, küfür, angarya, kız işçiler üzerinde ustabaşlarının ahlaksız tavırları, ardı kesilmeyen iş kazaları hiç eksik olmaz. Genç ve çocuk işçiler, bu ağır koşullar ve beslenme yetersizliği nedeniyle gelişip büyüyemezler. Onların genç ciğerleri, günde en az sekiz saat, bazen daha fazla süre toz ve kirli havayı solur. Bu işçiler çabuk yıpranırlar. Sık sık hastalandıkları halde doktora gidemezler. Aileleri yoksul olduğundan çalışmak zorunda kalırlar. İşin mevsimlik olması, çoğunluğunu Kürt ve Arap işçilerin oluşturması, patronların sömürü iştahını daha çok kabartır. Kadın ve çocuk işçiler en azgın sömürü hedefi olurlar. Kadın ve çocuk emeğinin, kapitalist patronlara yüksek kâr sağlayan ucuz emek pazarıdır Akıncılar Fabrikası.

Bütün bunların yanı sıra, ustabaşının kardeşi tarafından üç kız işçiye sarkıntılık yapılması, işçileri harekete geçirdi. Üç işçi, kız işçilere sarkıntılık yapan adamı dövdüler. Patron, bu üç işçiyi işten attı. Haber bütün işçilere yayılınca hep birlikte direnişe başladılar. Daha sonra gelen vardiya işçileri de direnişçi işçilerin saflarında yer aldı. İşçi sınıfının ... patron, onlara direnişten vazgeçmeleri için gözdağı vermeye başladı. 30 işçiyi daha işten attığını bildirdi. Bu kez işçiler şu talepleri ileri sürerek, çıkarlarına daha sıkı sarıldılar:

1- Atılan işçiler geri alınsın,

2- En az ücret 90 lira olsun,

3- 15 dakikalık yemek süresi yarım saate çıkarılsın,

4- Kadın işçilerle, erkek işçilere ödenen ücret farkı kaldırılsın,

5- Sigorta hakkı tanınsın,

6- Dayak, küfür, angarya ve kız işçiler üzerinde sürdürülen baskı kaldırılsın.

İŞÇİLERİN EYLEMİNİ KIRMAK İÇİN PATRON DEMAGOJİSİ YAPIYOR, İŞÇİLERE SALDIRIYOR, DIŞARDAN İŞÇİ TOPLUYOR

İşçiler, ileri sürdükleri istekleri yerine gelmeden makinaların başına geçmeyeceklerini belirttiler. Patrona karşı daha kararlı mücadele etmeleri gerektiğini vurguladılar. Bunun üzerine patron bazı işçileri etkileyerek birliği bozacağını düşündü. "Yapmayın. Ben de emekçiyim. Ben de köylüyüm, bana karşı gelmeyin" dedi. İşçiler arasında bozgunluk görmeyince elinde sopayla işçilere saldırdı. Olay yerine çağırdığı polislerden cesaret alıyor, direnişin ikinci günü, eylemi kıracağını zannediyordu.

İŞÇİLER KAYMAKAMLIĞA YÜRÜDÜ, POLİS COPLARLA İŞÇİLERE SALDIRDI

Taleplerinin yerine getirilmesi, patronun saldırı ve işçi kıyımına son vermesi için, işçiler üçüncü günü kaymakamlığa kadar yürüdüler. Görevliler, patron yanlısı tavırlarını burada da gösterdiler. Kaymakam yerinde olmadığını belirterek, yürüyüşün boş bir zaman taşıdığını söylediler.

İşçiler, fabrikaya dönüşlerinde, patrona uşaklık yapmada görevini hiç aksatmayan polisin saldırısıyla karşılaştılar. Bir polis, aralarında YDGD üyelerinin de bulunduğu 4-12 vardiyasındakilerin isimlerini okudu. Bunların işten atıldıklarını söyledi. İşçiler, haklarını alıncaya kadar direneceklerini, işbaşı yapmayacaklarını bildirince, polisler ellerindeki coplarla onlara saldırdılar. Biri kız, ikisi erkek olmak üzere üç işçiyi ağır hakaret ve dayakla karakola götürdüler.

Polis, karakola götürdüğü işçileri, savcıya çıkarmadan daha sonra serbest bıraktı.

PATRON ÇOĞUNLUĞU ÇOCUK OLAN İNSANLARI TOPLAYARAK EYLEM BOZGUNCULUĞUNA DEVAM EDİYOR.

Patron, 18 yaşından küçük çocukları, sömürüsünün devamında kullanıyor. Onları, eski makinaların başına getirerek, üretimin sürmesi için uğraşıyor. Bu arada, işe aldığı 45 yaşındaki yoksul bir kadın, fazla çalışmak ve karanlıkta iş yapmaya zorlandığından "iş kazası" geçirdi.

BİR HAİN: TEKSTİL BÖLGE TEMSİLCİSİ

Mücadele içinde örgütlenmenin gereğini duyan işçiler, İskenderun Tekstil Sendikasına başvurdular. Sosyal-faşist Tekstil Güney Bölge Temsilcisi, "mevsimlik işçi bize yaramaz" diyerek, emekçilerin örgütlenmesine karşı olan, koyu bir patron uşağı olduğunu gösterdi.

İskenderun Akıncılar Fabrikası işçileri cesaretle direnecektir. Ne patronun saldırgan tutumu, ne polisin kanlı copu, ne de sosyal-faşist Tekstil bölge temsilcisinin işçi düşmanı yüzü, onların daha bilinçli, daha yürekli mücadele alevlerinin büyümesini durduramayacaktır. Genç kadın ve genç erkek emekçilerin önderliğindeki mücadele söndürülemeyecektir.

İzmir Tütün İşletmesinde çalışan işçi kadınlar sendika ağalığına karşı mücadele ediyor

Hiç bir baskı ve zulüm uyanan emekçi kadınların mücadelesini engelleyemez. Onlar, gerçek kurtuluşları Ulusal Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm için en inançlı savaşçılar olacaktır.

Flemenk Tütün İşletmesinde çalışan işçi kadınlar, üyesi bulundukları Tek Gıda-İş'in sendika ağalarına karşı muhalefeti yükseltiyor. Tek Gıda-İş'in 2. Şube Başkanı sendika ağası Salih Hamancılar ve Sekreter Timur Yavuz'un demagojilerini teşhir ediyorlar. 400 işçi, geçtiğimiz günlerde sendikaya yürüyerek sendika ağalığını teşhir toplantısı yaptılar. Diğer taleplerinin de yeraldığı konuşmalarda "Kahrolsun Sendika Ağalığı", "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganlarının sık sık yükseldiği toplantıda işçiler mücadele yöntemlerini tartıştılar.

İzmir Tekel Yaprak Bakım Merkez Müdürlüğüne bağlı Flemenk Tütün İşletmesinde, 600 işçi çalışıyor. İşin mevsimlik olması işçilerin daha sık biraraya gelmesini önlüyor. Bu durum sendika ağasının işini daha da kolaylaştırıyor. Tek Gıda-İş'in yöneticileri Salih Hamancılar ve Timur Yavuz, Tekel Müdürlüğüyle imzaladıkları toplusözleşmede işçilerden yana hiç bir hak elde etmediler. Bunun üzerine işçiler sendika yöneticilerinden şu isteklerin yerine getirilmesini istediler:

1- İşçilerin işsiz kaldıkları yılın 121. gününde iş sağlanması,

2- Mevsimlik işçilere sendikada seçme ve seçilme hakkının tanınması,

3- Son imzalanan 8. dönem toplusözleşmesinin 149. maddesinde belirtilen "bağış" adı altında işçilerden kesilen paranın geri verilmesi,

4- Yakacak parası verilmesi, işyerinde yemekhane sağlanması, işçi annelerin çocukları için kreş açılması,

5- İşyerinin sağlığa uygun duruma getirilmesi, zehirlenmelere karşı süt ve yoğurt verilmesi.

İşçilerin bu isteklerine karşı sendika ağası, demagoji yapmaya başladı. Halil Tunç ve İbrahim Denizciler tarafından alınan kararların dışına çıkma yetkisi bulunmadığını söyledi. Bu sözleriyle kendisini haklı göstermeye çalıştı. İşçilere "haklısınız ama elimden bir şey gelmez" diyerek, patrona yaptığı uşaklığı, Türk-İş'in sendika ağalarıyla yaptığı işbirliğini gizlemeye çalıştı.

Bunun üzerine, onun bu düzenin savunucusu olduğunu hissetmeye başlayan 400 işçi sendikaya doğru yürüyüşe geçti. Sendikada yapılan toplantıda sendika ağalığı teşhir edildi. Salih Hamancılar ve Timur Yavuz'un işçileri satan sendikacılar oldukları belirtildi. "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganının hayata geçirilmesi gerektiği tartışıldı. Sınıf sendikacılığı anlatıldı. Faşist diktatörlüğün işçiler üzerindeki baskı ve sömürüsüne karşı, sendika ağalığına karşı mücadeleye daha çok sarılmanın gerektiği vurgulandı.

Emekçi kadınlar, patrona, sendika ağalığına ve faşist diktatörlüğe karşı uyanmakta, işçi kadın hareketinin tohumlarını yeşertmekte, daha kararlı mücadelelere hazırlanmaktadırlar.

Adana Sıtma Savaş işçilerinin mücadelesi sürüyor

Patron temsilcisi Ali Kabaş ve sosyal-faşist, Tüm Has-İş yönetimi işbirliği yaparak, eylül ayında 350 işçiyi işten atmış, 20 işçinin çalışma hakkını feshetmişlerdi.

20 işçinin, Bölge Çalışma Müdürlüğü başvurusu sonuçlandı. Alınan kararda, 20 işçinin çalışma haklarını feshedecek yasal bir dayanak olmadığı, bu işçilerin tekrar işe alınmaları belirtildi. Buna karşın, patron vekili Ali Kabaş 20 işçi hakkındaki Çalışma Müdürlüğünün kararını uygulamıyor, diğer işçiler üzerindeki baskılarını artırmaya devam ediyor. Sosyal-faşist Ali Kabaş, sosyal-faşist sendika ağalarıyla birlikte "bir tek devrimci işçi bırakmayıncaya kadar" işçi kıyımını sürdüreceklerine ilişkin yemin etmekten kaçınmıyorlar. İGD'li sosyal-faşistleri yerleştirmek için "disiplin kurulu" adı altında kıyım mekanizmasını işletiyorlar. Sağlık Müdürü "işyerinde huzur sağlayıncaya kadar işçi çıkartacağım" diyerek, sosyal-faşistlere uşaklık sözü veriyor. Bu durum, kararlı olan işçileri yıldırmak için çeşitli biçimlerde sürdürülüyor.

İşveren 20 işçinin sosyal haklarını ödemedi. 5 Ekim'de ikramiyelerini almak için giden işçilere, biri verildi. Diğer ikramiye ödenmedi. İkramiyeler 15 gün üzerinden ödenmesi gerekirken 8 gün üzerinden hesaplandı.

Adana Sıtma Savaş işçileri, işçi temsilcisi seçimi yaklaştığı bu dönemde 350 arkadaşlarının neden atıldığını çok iyi bilmektedirler. Devrimci işçilerin seçilmesi, Tüm Has-İş'in sosyal-faşist ağalarının sonu olacaktı. İşçilerin sendika yönetimine gelmesini engelleyen bu ağalar hiç bir zaman ebedi olmayacaktır. Kapitalist sömürüye karşı mücadele eden işçiler, kapitalizmin uşakları sendika ağalarına karşı mücadeleden yılmamaktadır. Onlar, Tüm Has-İş'in işçi düşmanı yüzünü teşhir etmekte, halkın ve çeşitli demokratik kuruluşların desteğini görmekte, proleter devrimci arkadaşlarının önderliğinde, sınıf sendikacılığı mücadelesine atılmaktadır.

ADANA SITMA SAVAŞ İŞÇİLERİ ;

Halk düşmanı Aydınlık Gazetesinin habercilik ilkesi: Demagoji

Bilindiği gibi Eylül ayında Sıtma Savaş'tan 350 arkadaşımız işten atıldı. 22 Eylül 1978 tarihli Aydınlık gazetesi, işten atılanların valiliğe yaptığı yürüyüşe sahtekarca sahip çıkmak isteyen bir haber yayınladı. "Sıtma Savaş İşçileri Muhabirimize Gösterdi, Sorunlarını Şöyle İletti" başlığı altında verilen haber tamamen yalandır. Hiç bir işçi arkadaşımız Aydınlık gazetesine açıklamada bulunmamıştır. Aydınlık'ın belirttiği sorunlarımızın kaynağı, dağıttığımız basın bildirisinde yer almıştır.

Yine aynı gazete 5 Ekim 1978 tarihli yayınında şöyle başlık attı: "Halkın Kurtuluşçu işçilerle görüşmek isteyen muhabirimize saldırdılar. Fakat işçilerin müdahalesi sonucunda çekilmek zorunda kaldılar". Bu haber bütünüyle yalandır. İşyerine bizimle görüşmek istediği için gelen Aydınlık muhabirine saldırmadık. Ona şunu söyledik: MHP, ÜGD gibi faşist örgütleri, Sabancı, Koç, Has, Eczacıbaşı vb. gibi halkı soyan egemen sınıfları, işçilerin kardeşi ilan ediyorsunuz. Proleter devrimcileri alçakça katlediyorsunuz. İşçi sınıfını arkadan hançerleyenlerle, faşistlerle ortak toplantı düzenleyenler bizim adımıza konuşamazlar. Çekilin gidin.

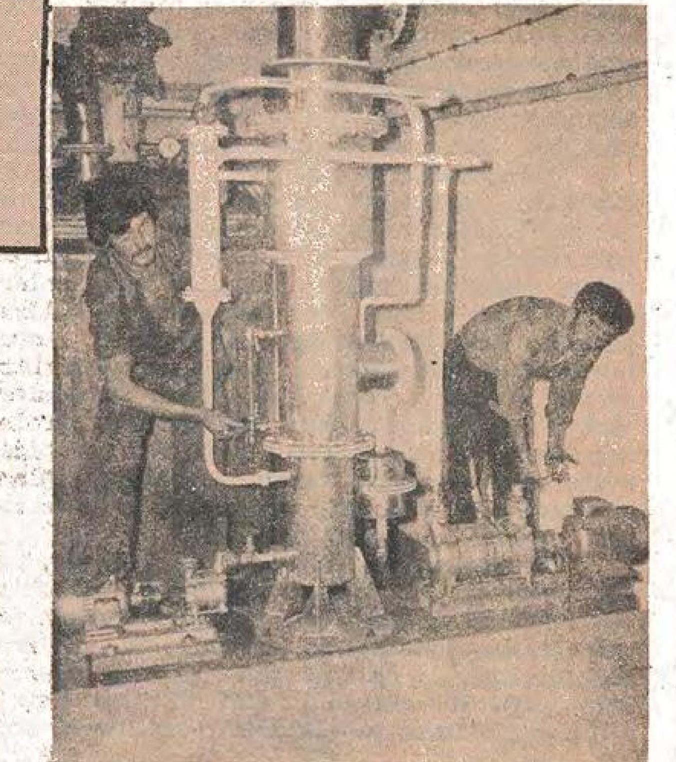
Aydınlık muhabiri, verdiğimiz cevapla oradan ayrıldı.

İşyerinde bir tek Aydınlık taraftarı dahi bulunmamaktadır. Çünkü Sıtma Savaş işçileri, sadece sosyal-faşistleri, faşistleri değil, aynı zamanda 'Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP'in devrim düşmanı yüzünü de tanımıştır. Biz, onların bulunduğumuz şehirde iki proleter devrimciyi vahşice öldürdüklerinden sonra, halk düşmanı yüzlerini açıkça gördük. Yayınladıkları sahte haberlerle, bunu kendileri de ispat etmeye çalışıyorlar. Fakat buna gerek yok. Aydınlık, böyle sahte haberlerle ihbarcılık ve kışkırtıcılık faaliyetleriyle faşist diktatörlüğe her gün yeni hizmetler sunmaktadır. Onun maskesi de diğer revizyonistlerin ki gibi düşmüş, halka düşmanlığı kanıtlanmıştır.

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

TOKAT

TOKAT-PAZAR SALÇA FABRİKASINDAN İKİ GENÇ İŞÇİ: Biri yoksul bir köylü, diğeri teknik öğretmen okulu sınavını kazandığı halde, MC'nin işbaşında olduğu dönemde okula alınmamış iki işçi, bir aydır fabrikada çalışıyor. Sendika, sigorta yok. Genç işçiler, yaşamları ve çalışma koşulları hakkında şunları söylüyorlar: "Günde 8 saat çalışıyoruz. İş bitmediği zamanlar, bu süre daha da uzar. 110 liralık asgari ücret kesildikten sonra elimize geçen 70 lira. Ailemiz bizim elimize bakıyor. 70 lirayla, bu pahalılıkta bir aile geçındirmek mümkün mü? İş kazalarına karşı patron hiç bir önlem almıyor.

SİİRT

SİİRT YAĞMURTE KONRASÖR'DEN 15 İŞÇİ: İşyerinde 30 işçi çalışmakta. Daha önce herhangi bir direniş deneyine sahip değil, ilk kez olmak üzere, devrimci işçilerin öncülüğünde işçiler direnişe geçmişlerdir. Direniş haberi yerel basında yer almış, köylülerden destek görmüştür. Karşı-devrimciler, 6 gün süren direnişi kırmaya çalışmışlar, fakat işçiler onlara engel olmuştur. Gazetemize mektup gönderen işçiler şunları belirtiyorlar: "'Üç Dünyacı Kawa, TİKP ve İGD'li revizyonistler direnişi amacından saptırmak istediler. Sözde yardım için geldiklerini söyleyerek, eylemize kendi halk düşmanı siyasetlerinin damgasını vurmak istediler. Ama başaramadılar. Biz gerçek desteği köylülerden gördük."

TUNCELİ

TUNCELİ'DEN BİR İŞÇİ: "Ben Halkın Kurtuluşu'nu sürekli okuyorum. Halkın Kurtuluşu'nun, devrim düşmanları faşistlere, revizyonistlere ve bütün gericilere karşı amansız mücadelesini görüyor, işçi arkadaşlarıma okutuyorum. O'na destek olmak için, aylığımdan biriktirdiğim 500 lirayı gazeteye gönderiyorum."

'Anarşi ve teröre karşı birlik' değil

Burjuvaziye karşı işçi sınıfının örgütsel ve eylem birliği

İşçi sınıfı açısından son iki haftanın en önemli olayı, hiç şüphesiz ki iki işçi konfederasyonu, DİSK ve Türk-İş arasında gelişen ilişkiler ve kurulmaya çalışılan "diyalog"dur.

Bilindiği gibi geçtiğimiz günlerde Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç ile görüşen DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar, DİSK yönetiminin aldığı kararı Türk-İş'e iletmişti. DİSK yönetiminin aldığı kararın mahiyetini ise her iki konfederasyonun "anarşiye ve teröre karşı birlik olma" ve "Hükümeti anarşi karşısında desteklene" oluşturuyordu. DİSK'in bu önerisinin Halil Tunç tarafından "olumlu" karşılandığı ve Türk-İş yetkili organlarına götürüleceği açıklanmıştı. Bugün Türk-İş yetkili organları bu öneriyi görüşme ve karar verme aşamasındadır.

Eğer Türk-İş yetkili organları bu öneriye olumlu bir cevap verirse, bundan böyle DİSK ve Türk-İş 'anarşiye ve teröre karşı birlik' olacaklar ve "hükümeti anarşi karşısında" ortak olarak "destekleyecekler"dir.

Kamuoyunda genel bir "anarşi" edebiyatı yürütmekte olan birçok kimse ve egemen sınıfların sözcülerinden bir kısmı DİSK'in önerisini ve Türk-İş'in olumlu yöndeki eğilimini 'çok önemli bir gelişme" ve "tarihsel bir karar" olarak alkışlamışlardır.

Böyle bir karar gerçekten "tarihsel bir karar" mıdır, veya işçi sınıfı açısından neyi ifade etmektedir? DİSK ile Türk-İş "anarşiye ve teröre karşı birlik" oldukları ve "hükümeti anarşi karşısında ortaklaşa "destekledikleri" takdirde, böyle bir eylem, işçi sınıfının mücadelesine ne getirecektir?

Bu sorulanın cevabını bulabilmek için, her şeyden önce iki nokta üzerinde durmakta yarar var. Birincisi, sınıf mücadelesinin bugünkü aşamasında egemen sınıflar ve onların politikasını sürdüren CHP reformistleri, işçi sınıfına karşı hangi tedbirleri alıyorlar ve CHP reformistleri bu tedbirleri alırken esas olarak kime dayanıyor? Ve ikinci olarak, işçi sınıfının nasıl bir birliğe ihtiyacı var; bu birlik nasıl ve kime karşı gerçekleşecektir, birliğin hedefleri ve ilkeleri ne olmalıdır?

BURJUVAZİNİN İŞÇİ SINIFINA TOPYEKÜN SALDIRISI

Emperyalistler ve egemen sınıflar uzun bir zamandan beri, işçi sınıfının yıllardır verdiği mücadele ile söke söke aldığı belli ekonomik, demokratik ve siyasi hakları bir çırpıda yok etmenin hazırlığı içindedir. Egemen sınıfların işçi sınıfına karşı ekonomik ve siyasi saldırısı CHP reformistlerinin iktidara gelmelerinden bu yana alabildiğine artmıştır. CHP'nin dokuz aylık iktidarı işçi sınıfı ve bütün halk üzerinde burjuvazinin sistemli bir saldırısı ile eşanlamlı olmuştur. Egemen sınıflar CHP hükümeti eliyle işçi sınıfının boynuna yeni kölelik zincirleri takmaya çalışmışlardır. Ve yeni kölelik zincirleri hazırlamaktadırlar.

Hepsinden de önemlisi egemen sınıflar bu tedbirleri geçici bir dönem için değil, uzun vadeli çıkarlarını düşünerek hazırlamaktadırlar.

Bugün bunların başında "Toplumsal Anlaşma"da ortaya konan ilkelerin yasallaştırılmaya çalışılması gelmektedir. Egemen sınıflar, CHP reformistleri eliyle "Toplumsal Anlaşma"yı yürürlüğe koyduktan sonra, işçi sınıfının grev ve sendikal örgütlenme hakkını yok etmeye ve bunu yasal olarak da yeniden düzenlemeye yönelmişlerdir. Bugün CHP reformistleri eliyle parlamentoya sunulması için hazırlanmış bulunan yeni yasa tasarısı buna yöneliktir. Bu yasa tasarısı kabul edildiği takdirde, işçi sınıfının grev ve sendikal örgütlenme hakkı yasal olarak da ortadan kaldırılmış olacaktır. Bu taktirde, mevcut sendikalar dahi göstermelik bir duruma gelecek, ve sadece birer dernek düzeyine indirgenmiş olacaklardır.

Bunların yanında işçi ücretleri dondurulacak, işçi sınıfı aleyhine yeni ek tedbirler getirilerek kapitalizmin bunalımı işçi sınıfının ve bütün emekçi halkın omuzlarına bindirilmeye çalışılmaktadır. CHP reformistleri işçi sınıfı aleyhine aldıkları ekonomik ve siyasi tedbirleri, MHP'li faşistlere, onların saldırı ve katliamlarına karşı alıyorlarmış gibi göstermektedirler. Halbuki alınan bütün bu tedbirler ve bunların giderek yasallaştırılmaya çalışılması, uzun vadede ve kısa vadede egemen sınıfların çıkarlarının korunmasına, faşist diktatörlüğün sağlamlaştırılmasına hizmet etmektedir. Demagojik yaygaralarla ve göstermelik birtakım tedbirlerle işçi sınıfının mevcut ekonomik, demokratik ve siyasi hakları bir çırpıda ve CHP reformistleri eliyle yok edilmektedir. Bu tedbirler bütün faşist mihraklar tarafından hararetle desteklenmektedir.

Ve CHP reformistleri egemen sınıflar yararına ve işçi sınıfı aleyhine bu tedbirleri alırken her türden sendika ağasına da yaslanmaktadırlar. CHP reformistlerinin en büyük yardımcıları faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarıdır. Onlar bu tedbirlerin işçi sınıfının lehine olduğunu söyleyerek, işçi sınıfını uyutmaya, mücadelesini engellemeye ve işçi sınıfının düzene kuzu kuzu boyun eğmesini öğütlemeye çalışmaktadırlar.

İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ TALEPLERİ

BUGÜN EGEMEN SINIFLARIN TOPYEKÜN SALDIRILARINA KARŞI MÜCADELENİN YOLU İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ TALEPLERİNİ SAVUNMAKTAN, BU TALEPLER UĞRUNA MÜCADELE ETMEKTEN, BU MÜCADELE İÇİNDE İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİ SAĞLAMAKTAN VE İŞÇİ SINIFINI ÖRGÜTLEMEKTEN GEÇER.

BUGÜN 'HÜKÜMETİ DESTEKLEME CEPHELERİ' KURMAK, EGEMEN SINIFLARIN POLİTİKASINI UYGULAYAN CHP REFORMİST HÜKÜMETİNİ VE ONUN KARŞI-DEVRİMCİ POLİTİKASINI DESTEKLEMEK DEMEKTİR.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ DEVRİMCİ BİR BİRLİKTİR. HER TÜRDEN SENDİKA AĞALIĞI İSE BÖYLE BİR BİRLİĞİN VE MÜCADELENİN ÖNÜNDE ENGELDİR. İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTSEL VE EYLEM BİRLİĞİ HER TÜRDEN SENDİKA AĞALARINA KARŞI DA MÜCADELE EDİLMESİYLE VE ONLARIN TASFİYESİ TEMELİNDE GERÇEKLEŞECEKTİR.

Egemen sınıfların işçi sınıfı ve bütün emekçi halk üzerinde ekonomik ve siyasi saldırısının arttığı, topyekun saldırının giderek yoğunlaştığı ve bütün faşist, revizyonist ve reformistlerin işçi sınıfının ve halkın gücünü daha çok bölmeye çalıştığı bugünkü koşullarda, işçi sınıfının birliğe, güçlerini birleştirmeye ve egemen sınıfların ekonomik ve siyasi saldırılarına karşı daha güçlü bir mücadele yürütmeye her zamankinden daha çok ihtiyacı vardır. İşçi sınıfı birlik ve mücadele isteği ile doludur. Ama işçi sınıfı, burjuvazinin şu veya bu kesiminin çıkarlarına hizmet eden veya kısmi düzenlemelere hizmet eden bir birlik değil, devrimci bir birlik istemektedir.

İşçi sınıfı:

- Bütün faşist cinayet yuvalarının dağıtılmasını, faşist katillerin cezalandırılmasını,

- Eşit işe eşit ücret ödenmesini,

- En çok 8 saatlik işgününün bütün işyerlerini kapsayacak şekilde genelleştirilmesini; kadın işçiler ve 18 yaşından küçük gençler için 6 saatlik işgünü getirilmesini,

- İş Yasasının, Grev ve Toplusözleşmeler Yasasının ve Sendikalar Yasasının bütün anti-demokratik maddelerinin iptal edilmesini,

- Lokavtın tümüyle yasaklanmasını, sınırsız grev ve genel grev hakkının elde edilmesini,

- Tüm emekçilere grevli-toplusözleşmeli sendika hakkının tanınmasını,

- Devrimci proletaryanın her türlü sınıf örgütüne, sınıf sendikaları, fabrika komiteleri vb. için -uluslararası alanı da kapsayacak şekilde- tam özgürlük tanınmasını

- İşçi sınıfına karşı alınan bütün tedbirlerin (Toplumsal Anlaşma, yasa tasarıları vb.) iptal edilmesini, işçi sınıfının yaşama düzeyinin yükseltilmesini (zamların geri alınması, ücretlerin yükseltilmesi vb,)

vb. vb.... istemektedir. Bunun için mücadele etmektedir.

Egemen sınıfların topyekun saldırılarına karşı mücadelenin yolu bu talepleri savunmaktan, bu talepler uğruna mücadele etmekten, bu mücadele içinde işçi sınıfının birliğini sağlamaktan, ve işçi sınıfını örgütlemekten geçer.

Ve ancak bu mücadele temeline oturan bir birlik, işçi sınıfının mücadelesini ilerletebilir, burjuvazinin topyekün saldırısını püskürtebilir ve egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarına yönelebilir.

İşçi sınıfı ve proleter devrimciler her zaman bu talepleri savunmuşlar, ve bu talepleri gerçekleştirmek uğruna mücadele etmişlerdir. Bugün de işçi sınıfının ve onun öncü müfrezesi proleter devrimci hareketin birlik ve mücadele perspektifi budur. İşçi sınıfının mücadele birliği bu platform üzerinde gerçekleşecektir.

"HÜKÜMETİ DESTEKLEME CEPHELERİ" KİME HİZMET EDER?

DİSK yöneticilerinin ortaya attıkları ve Türk-İş yöneticileri tarafından da olumlu karşılandığı açıklanan "birlik" perspektifi ise işçi sınıfının devrimci taleplerini içermeyen, işçi sınıfının bu talepler uğruna yürüteceği örgütlü mücadeleye ışık tutmayan bir birliktir.

Çünkü bugün egemen sınıflar, genel bir "anarşi" edebiyatı arkasına saklanarak işçi sınıfına ve bütün halka karşı yeni tuzaklar hazırlamakta, yeni tedbirler almakta ve bütün bunları CHP reformist hükümeti eliyle gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Bugün "anarşiye karşı birlik" önermek egemen sınıfların işçi sınıfı ve halk aleyhine aldıkları ve almayı planladıkları tedbirleri desteklemekten, onlara ortak olmaktan başka bir anlama gelmemektedir. "Anarşiye karşı hükümeti desteklemek" platformu ile ortaya çıkmak ise, egemen sınıfların politikasını uygulayan CHP reformist hükümetini ve onun karşı-devrimci politikasını desteklemek demektir.

DİSK yöneticilerinin ortaya attığı ve Türk-İş yöneticileri tarafından da benimsenen birlik perspektifi ve birlik platformu işte böyle bir platformdur.

İşçi sınıfının devrimci birlik anlayışını, devrimci taleplerini ve mücadele çizgisini temel almayan bir birlik çağrısı ve bu yolda atılacak her adım, işçi sınıfının yolunu karartmaktan, işçi sınıfının mücadelesini, düzenin sınırları içerisinde tutarak yozlaştırmaktan, sınıfın güçlerini daha çok parçalamaktan, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi saldırılarını daha da yoğunlaştırmaları için uygun bir zemin hazırlamaktan başka bir şeye yaramayacaktır. Böyle bir birlik pespektifinin hayata geçmesi, aynı zamanda, her türden sendika ağasının, faşist, revizyonist ve reformist sendika ağalarının komprador-feodal düzenle daha fazla kaynaşmalarını sağlayacaktır.

Reformist "hükümeti destekleme cepheleri" işçi sınıfının değil, egemen sınıfların çıkarlarına hizmet etmektedir.

İşçi sınıfının birliği ise devrimci bir birliktir. Bu birlik, devrimci talepler, bunların savunulması ve bu talepler uğruna mücadele yürütülmesi, mücadeleye önderlik edilmesi temeline dayanır. Her türden sendika ağalığı ise böyle bir birliğin ve mücadelenin önünde engeldir.

Böyle bir birlik, her türden sendika ağalarına karşı da mücadele edilmesiyle ve onların tasfiyesi temelinde gerçekleşecektir.

Istanbul Aksan Fabrikasından 100'e yakın işçi çıkarıldı

Kartal semtinde bulunan Aksan Fabrikası patronu, iki hafta önce "hammadde azlığı" gerekçesiyle 100 işçiyi sokağa attı. Yetkili Maden-İş Sendikasının ağaları, işçi kıyımını haklı gören sözler söylediler. "Bu bir kaderdir" diyen sendika ağası Adem Karabaş bugünkü işçi kıyımlarının MC yüzünden olduğu demagojisini yapıyor; "CHP'nin ekonomik politikasının desteklenmesi" için işçilerin fedakar olmaları gerektiğini belirterek komprador burjuvazinin hararetli destekçisi olduğunu kanıtlıyor.

Aksan Fabrikasında, çoğunluğu genç olan 300 işçi çalışıyor. Her toplusözleşme döneminde işçi çıkartılıyor. Ve sürekli olarak geçici işçi çalıştırılıyor. Böylece patron, geçici işçilerin emeğinden daha büyük oranda sömürü payı alıyor. Çünkü geçici işçilerin hiç bir sosyal güvenliği yoktur. Toplusözleşmeden yararlanamazlar. Kıdem tazminatı alamazlar.

Patron, fabrikaya 300 ton hammadde getirmesinin hemen ardından "hammadde yok" diyerek 100'e yakın işçiyi işten attı. O, işbirliği yaptığı Maden-İş'in sendika ağaları ile birlikte, gerçeği işçilerin gözünden gizlemeye çalışıyor. 100 işçinin işsiz ve aç kalmasının yanında diğer 200 işçi böylece daha ağır sömürüye hedef olmaktadır. Bu durum patrona büyük kârlar sağlayacaktır.

Sendika ağası Adem Karabaş, imzaladıkları toplu sözleşmede patronun kendilerine sunduğu kemik payına karşılık, 12,5-13,5 liralık zamla işçileri sattılar. Bu, onların eski yöntemlerinden biridir. Onlar, işçilerin yakalarına yapışacakları zamanlarda işçilerden kaçtılar. İşçi temsilcisi, Sabahattin adındaki kişi işçilerin gözünden uzak durdu. Grev yapmak isteyen işçileri çeşitli demagoji ile vazgeçirdi. Geçen yıl 16 yaşında bir işçi üç parmağını makinaya kaptırdı. Diğer işçiler tepki göstererek, işgüvenliği için direnişe geçmek istediler. Fakat bu sendikacılar "sahte yemek boykotu" yaparak, işçilerin "nabzını durdurdular." Toplusözleşme döneminde yapılan toplantıda devrimci işçilere söz verilmiyor ama Adem Karabaş işçilere grevin kötü bir şey olduğu hakkında nutuk atıyor. Söz isteyen işçiler İGD'li sosyal-faşistlerce engelleniyor. Attığı nutuklar karşılığında patrondan kaç lira uşaklık parası aldığını bilemediğimiz Adem Karabaş haini şöyle diyor: "Aksan'da bugüne kadar grev olmadı. Bundan sonra da olmayacak. Ekonomiyi sarsamayız. İşçiler fedakar olmalı" Yüze yakın işçi atıldığında da, açlıktan kemikleri çıkmış bir insana afiyet olsun der gibi işçilere şunları söyledi: "İşten atılmak, işçilerin kaderidir. Yasa dışı bir uygulama yoktur. Aldıkları tazminatla ufak tefek işler yaparak daha iyi yaşarlar. Bu durum iyi bir şeydir" diyerek işçilere vaaz vermeye kalktı.

SAHTE TKP - TİKP - CHP - TİP YANLILARI YÖNETİMİ GASBETTİ

Gıda-İş Genel Kurulunda revizyonist reformist işbirliği

● GIDA-İŞ KONGRESİNDE REVİZYONİST, REFORMİST İTTİFAK YÖNETİMİ GASBETTİ

● TİKP VE SAHTE TKP ORTAK LİSTEDE YERALDILAR SAHTE TKP-AYDINLIK-CHP-TİP YÖNETİMİ BİR DEVRİMCİ DELEGEYİ TUTUKLATTI

DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikasının 24. Olağan Genel Kurul toplantısı 16-19 Ekim tarihleri arasında yapıldı.

İşçi sınıfının gelişen mücadelesi karşısında tüm gerici güçler, aralarındaki çekişmeleri bir kenara iterek birleştiler. Bu Kongrede aynı liste etrafında ve içinde birleşenler şunlar: Rus sosyal-emperyalizminin uşağı sahte TKP, Çin revizyonist yönetiminin şakşakçısı TİKP-Aydınlık, faşist diktatörlüğün koltuk değneği CHP ve TİP yanlıları! Bunların yer aldığı, Demirhan Tuncay başkanlığındaki liste seçimleri kazandı.

Sosyal-faşistlerin ve CHP yanlılarının yer aldığı bu liste karşısında eski Başkan Kemal Nebioğlu ne yaptı? O, Genel Kurula kadar CHP yanlılarıyla birlikte hareket etti. Ancak bununla yönetime gelemeyeceğini anlayınca Demirhan Tuncay'a ortak liste önerdi. Bu da tutmayınca TİKP-TKP ve CHP'lilere biraraya gelmeyi önerdi. Daha sonra CHP üyesi ama faşist Mehmet Mıhlacı'ya birleşme önerdi. Sahte TKP'ye karşı en sonunda DİSK Genel Başkanını yardıma çağırdı. Ama bütün bunlar boşuna oldu. Nebioğlu, revizyonist-reformist ittifak karşısında gibi görünürken gerçekte kendi sendika ağalığı için uğraştı. sosyal-faşistlere dayanan Demirhan Tuncay önünde yenilgiye uğradı.

Her iki sendika ağasına da karşı olan Devrimci Birlik grubu ise, ilkesiz ve siyasi bir temeli olmayan bir çizgide yürüdü. Son tahlilde Nebioğlu'nun kuyruğuna takıldı.

Kongre Divanı polisle işbirliği yaptı. Halkın Kurtuluşu taraftarı bir delege yaptığı konuşmada bütün sendika ağalarını teşhir etti. Divan, konuşmasını yarıda kesti. Nebioğlu'nun bir uşağı, kürsüden inen delegeyi "seni dışardan çağırıyorlar" diyerek salondan çıkardı. Bekleyen polisler devrimci delegeyi arabaya koyarak şubeye götürdüler. Faşist polis, dayak-küfür her türlü baskı yaptı. Devrimci delege arkadaş, bir gün tutuklu kaldı. Kongreden sonra serbest bırakıldı.

Bir devrimci delegenin tutuklanması, TİKP'den sahte TKP'ye kadar bütün halk düşmanı siyasetlerin faşist polisle işbirliğinin sonucu oldu. Tutuklanmayı protesto için Kongre Divanına verilen önerge okutulmadı. Ama Rus uşaklarıyla işbirliği yapan Doğu Perinçek'in mesajı okundu.

"Üç Dünya Teorisi"nin ateşli savunucusu TİKP-Aydınlık revizyonistleri, hain yüzlerini iyice açığa vurdular. Demirhan Tuncay'ın kendisi, yetkisi olmadığı halde 2,5 milyon lirayı kendi özel hesabına yatırdığını söyledi. Buna rağmen TİKP onu destekledi. TİKP'liler sık sık sahte TKP yanlılarının diğer kongrelerde de dinleyicileri salona sokmadığından yakındılar. Ama bu kongrede, sahte TKP ile işbirliğini örtmek için konukların dışarı çıkarılması önergesini TİKP'liler verdi. Ama Çin revizyonizminin hizmetindeki işçi sınıfı düşmanı Aydınlık muhabirleri içerde kaldı. Delegelerin kaldığı otelde de durum aynı oldu. TİKP'li ve İKD'liler delegeleri ortaklaşa ağırladılar.

TİKP yanlıları, delege seçimleri sırasında Cibali ve Cevizli'de de sahte TKP delegelerini desteklemişlerdi. İşte TİKP'nin karşı-devrimci özünü açığa vurması. Sahte TKP ve aynı öze sahip olan TİKP işbirliği, işçi sınıfının mücadelesi karşısında Gıda-İş Kongresinde somutlandı. Bugüne kadar Amerikan emperyalizminin uşağı faşistlerle ittifak yapan TİKP, artık diğer emperyalist süper devletin uşaklarıyla da, halka karşı ittifakının somut adımını attı.

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

ALMANYA

DSM (RGO) Federal Almanya çapında bir örgüt olarak inşa ediliyor

Federal Almanya'da DGB (Alman Sendikalar Birliği) içinde komünistlerin (KPD/M-L'nin) önderliğinde kurulan Devrimci Sendika Muhalefeti (RGO) örgütlenme alanında bugün yeni bir aşamaya gelmiştir. DSM (RGO)'nun Federal Almanya ve Batı Berlin çapında bir örgüt olarak inşa edileceği ve bunun için Kasım ayı içinde bir kongre toplanacağı bildirilmektedir. Bu kongre ile DSM (RGO) bir mücadele programına, tüzüğe ve yönetim organına sahip olacak ve çalışmalarını merkezi bir yapıya kavuşturacaktır. Ve DGB'den ayrılarak gerçek bir sınıf sendikası oluşturacaktır. DSM, bugün merkezi bir yapıya sahip değildir ve değişik bölgelerde DSM grupları halinde örgütlenmektedir.

Bilindiği gibi geçtiğimiz aylarda yapılan işçi temsilciliği seçimlerinde Alman ve yabancı uluslardan işçiler birçok fabrikada Devrimci Sendika Muhalefeti (RGO) içinde seçimlere katıldılar. RGO ilk defa seçimlere katılmasına rağmen, aldığı oy oranı bütün Almanya çapında % 3'ü aşıyordu. Bu oran, ağır sanayi bölgelerinde % 15-20'yi geçiyordu. Bu durum Almanya'daki tüm işçilerin gerçek bir sınıf sendikasına duyduğu özlemin somut bir göstergesidir.

DSM Kongresinin toplanması için, DSM Kuruluş Kongresini Hazırlama Komitesi DSM Gruplarına gönderdiği yazıda şunları söylemektedir:

"Elde ettiğimiz başarılar bizi tatmin etmemelidir. Önümüzde önemli görevler durmaktadır. Bu görevler sadece toplusözleşme anlaşmaları ve (Vertrauensmann) seçimleri değildir. Bizim daha önemli ve temel görevlerimiz vardır. Biz, "sendika ağalarına ve patronlara karşı işçilerin birliği" temelinde DSM aracılığıyla güçlü bir örgüt yaratmak istiyoruz. Bu örgüt DGB sendikaları ve işyerlerinde sürdüreceği mücadele ile, patronların terörü ve işçilere yapılan ihanete karşı işçilerin ve küçük memurların etkili bir silahı olacaktır.

"İşçi temsilcisi seçimlerinde elde edilen başarılar açıkça şunu göstermiştir: Sınıf bilinçli birçok işçi DSM'ye büyük bir ümit bağlıyor ve ondan çok şey bekliyor. İşçiler bizden önemli adımlar atmamızı bekliyorlar. Biz önümüzdeki mücadele günlerinde bu adımları atabilecek miyiz, atamayacak mıyız? Geniş işçi yığınlarının DSM'nin içinde örgütlenmesi bu sorunun cevabına bağlıdır.

BİZE ÖRGÜTLENME GEREKLİDİR

Önümüzdeki mücadelelerde direnebilmemiz sadece bizim iyi niyetimize bağlı değildir. Bizim için gerekli olan şey, görevlerimiz mücadele taktiklerimizin açıklık kazanması ve örgütlenmemizdir. Biz tecrübelerimizi aktarabilmeli, sendikanın sadece bölge grubu hakkında değil, bölgemizin dışındaki gelişmelerinden de haberdar olabilmeliyiz. Sermayenin merkezileşmiş gücüne ve işçilere düşman olan DGB bürokrasisine karşı çıkabilmek için, Federal Almanya ve Batı Berlin'de saflarımızı pekiştirmeli ve birlikte mücadele etmeliyiz.

Bizim düşüncemize göre DSM (RGO)'nun bugüne kadar gerçekleştirdiği örgütlenme bu görevlerin yerine getirilmesi için yetersizdir. İstisnaları bırakırsak DSM'nin bugün henüz işyeri grupları vardır. Bu tip bir örgütlenme başlangıç için gerekli ve doğru idi. Bu sayede işyerlerinde bir temel atabildik. Ama bugün artık bu tip bir örgütlenme yeterli değildir. Ve DSM'nin Federal Almanya ve Batı Berlin çapında bir örgüt olarak inşasının zamanı gelmiştir. Bize bugün ortak bir program ve tüzük gereklidir. Öte yandan mücadelemizi koordine edecek, tecrübeleri toplayacak, görevlerin yerine getirilmesi için tek tek DSM (RGO) gruplarına yardımcı olacak, seçimle işbaşına getirmemiz gerekli olan bir yönetim kuruluna da ihtiyacımız vardır.

Biz şiş göbekli bir bürokratlar grubu oluşturmak istemiyoruz. Ama hiç şüphesiz bürokratik işlerle mümkün olduğu kadar az uğraşan bir memur kadrosuna bizim de ihtiyacımız olacaktır. Açıktır ki, merkezi bir örgütümüz olmadan, asgari bir örgütlenmeyi gerçekleştirmeden ve ortak bir çizgimiz ve yönetimimiz olmadan görevlerimizi yerine getiremeyiz.

"DAYANIŞMA GÜCÜMÜZ, ÖRGÜTLENME SİLAHIMIZDIR". Bu sloganda işçi hareketinin onlarca yılda elde ettiği tecrübeler özetlenmiştir. Eğer başarı kazanmak istiyorsak, bu tecrübeden yararlanmamız gerekir.

DELEGELERİ SEÇELİM

Bir atasözü "Bir işin başarılması için birinin ilk adımı atması gereklidir" der. Bizde bunu düşünerek DSM Haberleri'nin insiyatifiyle DSM (RGO)'nun kuruluş kongresini hazırlayacak bir Hazırlık Komitesini seçtik. Komite şu görevleri üzerine aldı:

- Kongre sırasında tartışmalara temel teşkil etmesi için, DSM'nin eylem programı ve tüzük taslağını hazırlamak, kuruluş açıklaması ile ilgili taslağı hazırlamak, bu belgeleri kongrede delegelerin onayına sunmak.
- Kuruluş Kongresi ile ilgili her türlü işin organize edilmesi.

Tüm DSM gruplarını DSM'nin Kuruluş Kongresine katılmaya çağırıyoruz"

DSM haberleri kasım ayından itibaren Türkçe olarak da yayınlanacak

Altı aydan bu yana yayınını sürdürmekte olan DSM (RGO) Aylık Haber Dergisi Kasım ayından itibaren Türkçe olarak da yayınlanacaktır.

DSM Haberlerinin Türkçesi, diğer konuların yanı sıra Almanya'da bulunan Türkiyeli işçilerin sorunlarına özel bir yer verecektir.

Bu sayede daha geniş işçi yığınları DSM'nin amaçları ve mücadele programı konusunda daha çok bilgi sahibi olacaktır.

lar... Kitaplar... Kit

Enver Hoca

Proleter Demokrasisi Gerçek Demokrasidir

Enver Hoca, Arnavutluk Demokratik Cephesi Genel Kurulu toplantısında 20 Eylül günü bir konuşma yaptı. Bu konuşmanın tam metni Halkın Kurtuluşu Yayınları arasında yayınlandı. Enver Hoca bu konuşmasında, Arnavutluk'ta yaşanan gerçek demokrasiden, proleter demokrasisinden söz ediyor. Bütün kapitalist, revizyonist ülkelerde sözü edilen burjuva demokrasisinin sahteliğini açığa çıkarıyor. Her türden revizyonizm karşısında Marksizm-Leninizmin saflığını koruyor.

Enver Hoca

PROLETER DEMOKRASİSİ GERÇEK DEMOKRASİDİR

Kapitalist, revizyonist dünyada bol bol "demokrasi", "özgürlük" nutukları atılıyor. Sömürücülerin kalemşörlerine bakılırsa, bu dünyada herkes istediği gibi konuşabilir, istediği partide örgütlenebilirmiş. Genel oy, parlamenter seçimler, geniş yığınların özlemlerinin yerine gelmesine izin veriyormuş. Enver Hoca'nın kitabı burjuva demokrasisinin nasıl bir aldatmaca olduğunu vurguluyor:

"Burjuva temsilcileri, 'insan hakları' hakkında ne kadar boş laflarla uğraşırlarsa uğraşsınlar, son tahlilde, yönetimi elinde tutan ve zaman zaman iktidarı orta burjuvaziyle paylaşan ve proletaryayı, yoksul köylülüğü ve işsizlik ve açlıkla devrimci ruhu zayıflatılmış bir toplumsal tabaka olan, yoksul aydınlar ve zanaatkarlar gibi emekçi halkın geri kalan kesimini egemenliği altında tutan kapitalizmdir, büyük burjuvazidir."

Demokrasinin varolduğu öne sürülen kapitalist ülkelerde birçok hak ve özgürlük yasalarda yazılı olabilir. Ancak, bir avuç kapitalistin üretim araçlarının büyük çoğunluğuna sahip olduğu yerde, geri kalan çoğunluk için bu yasaların yararı nedir? Kapitalistlerin istediği gibi sömürmek, kârı düşünce işçi atmak özgürlüğü var. İşçilerin ise, ölmemek üzere işgücünü satmak ve bunalım derinleştikçe işsiz kalmak özgürlüğü! Kapitalist revizyonist dünyada hangi yasa, ekonomik ve sosyal sömürü düzenini değiştirebilir.

Enver Hoca, gerçek demokrasinin ancak sosyalizmde varolduğunu belirtiyor. En büyük çoğunluğun çıkarlarını koruyan, toplumun bütününün çıkarlarını koruyan demokrasi bugün Arnavutluk'ta yaşamaktadır. Bunun ismi, proleter demokrasisidir. Yalnızca sosyalizmde, kitleler tabandan başlayarak, kendilerini ilgilendiren, toplumun bütününü ilgilendiren yasa ve kuralların tartışmasını yaparlar. Üretim birimlerinden başlayarak temsilcilerini, bu tartışma ve eleştiriler boyunca seçerler. Halk Meclisi'nin ele aldığı sorunlar, kitlelerin içinde canlılıkla tartışılmıştır. Arnavutluk'ta devletin ve ekonominin yönetimine emekçi kitlelerin geniş katılımı sağlanmıştır. Toplumun genel çıkarlarının önceliği yasalar tarafından güvenceye alınmıştır. Çünkü, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet kaldırılmıştır. Sosyalist toplum ve Marksizm-Leninizmin yüce ideolojisi, gerçek proleter demokrasisini sağlamıştır. Enver Hoca konuşmasında şunları belirtiyor:

"Marksist-Leninist partimiz, ilhamını ve gıdasını Marksist-Leninist ideolojiden alıyor. Onun tek hedefi halkın refahını yükseltmek ve proletarya diktatörlüğü altında sosyalizmin inşasını tamamlamaktır. Gerçek proletarya demokrasisi olmaksızın, Partinin bilinçlendirdiği çeşitli emekçi halk tabakaları arasında yakın ve içten işbirliği olmaksızın, sosyalist sosyo-ekonomik sistem varlığını sürdüremez. Toplumumuz, proletarya diktatörlüğünün ve sosyalist demokrasinin yasalarınca yönetilmesi ile ayırt edilir."

Parlamentarizm, sözde özgür seçimler kapitalist sömürünün ve baskı cihazının örtbas edilmesine yarayan araçlardır. Her türden revizyonist, burada bir daha burjuvazinin yardımına koşuyor. Revizyonistlere göre, kapitalist devlet, reformlar yoluyla sosyalist devlete dönüşmektedir. Emekçi yığınlar, kısmi talepler uğruna mücadeleyle yetinmelidir. Hatta, İtalyan revizyonistlerinin önerdiği gibi, bu talepler ne denli "makul" ve "ılımlı" olursa sosyalizme dönüşüm o kadar kolaylaşır. İşte bu nedenle bugün revizyonizmin, reformist özü artık açıkça Marksizm-Leninizmin karşısına dikilmiştir. "Avrupa komünistleri"nden "Üç Dünyacı" revizyonistlere kadar hepsinin önerisi aynı özü taşıyor: Sömürü ve zulüm düzenini yıkmaktan vazgeçmek! Tersine bazı düzeltmelerle kapitalizmi sürdürmek için burjuvaziye yardakçılık yapmak.

Enver Hoca'nın konuşması, revizyonizme ve reformizme karşı mücadelede bütün gerçek devrimcilere yol gösteren bir eserdir. Sömürü ve zulmün olmayacağı bir toplum için mücadele eden proletarya ve halklara ışık tutmaktadır. Burjuvazi, Marksizm-Leninizme ve sosyalizme her yandan daha azgınca saldırdığı günümüzde bu konuşma, burjuva ideolojisine karşı Marksist-Leninistlerin sıkı sıkıya kavraması gereken bir silahtır.

Tüm Sağlık-Der'in ülke çapında temsilcileri toplandı

"Tam Gün Yasası" bir aldatmacadır

TÜM SAĞLIK-DER ülke çapında geliştireceği örgütlenmesini birçok bölgeden gelen sağlık emekçilerinin temsilcilerinin katıldığı ve iki gün süren toplantıda tartışmıştır. Ayrıca sağlık emekçileri "Tam Gün Yasası" konusunda da tartışmış ve TÜM SAĞLIK-DER'in Tam Gün Yasasına karşı mücadele etmesi kararlaştırılmıştır.

TÜM SAĞLIK-DER Genel Başkanı 15 Ekim günü tüm temsilcilerin ve dernek üyelerinin katıldığı basın toplantısında Tam Gün Yasasına karşı çıkışlarının nedenlerini anlatmıştır. TÜM SAĞLIK-DER Genel Başkanı Doğan Gökşen'in açıklaması özetle şöyledir:

TÜM SAĞLIK-DER olarak ülke çapında temsilcilerin katılımıyla gerçekleştirilen ve iki gün süren toplantımızda "Tam Gün Yasası" ele alınmış, tüm bölge temsilcilerimizin "Tam Gün Yasası"nın sağlık emekçilerine ve halkımıza yarar getirmeyeceği konusunda görüş birliğine varılmıştır.

Tam Gün Yasasına karşı oluşumuzu şöyle özetleyebiliriz:

Tam Gün, hastabakıcıları, müstahdemleri, aşçıları, şoförleri, terzileri, meydancıları yıllardır mücadele arkadaşları olan hemşirelerden, sağlık memurlarından ve laborantlardan ayırarak, aynı işi yapan kolejli hemşire, yardımcı hemşire vb. ayrımıyla aralarında çelişkiler yaratıp, sürdürdükleri mücadeleleri baltalamak, GREVLİ-TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI için yükselen mücadelelerini engellemek için çıkartılmıştır.

Tam Gün, işçi sınıfının yıllardır mücadeleler vererek kanı ve canı pahasına aldığı 8 saatlik işgünü, 9 saate çıkartarak bu hakkı gasbedip, sağlık emekçileri üzerindeki sömürüyü bir kat daha artırmıştır.

Tam Gün, hastahanelerde çalışmak isteyen doktorların muayenehanelerini kapattırma politikası, insan sağlığı üzerindeki sömürünün daha değişik biçimde, evlerde, hastahane odalarında alabildiğine sürdürülmesini getirecektir.

Bu saydıklarımızla bile CHP'nin bir reform yasası olarak öne sürdüğü bu yasanın hiç de öyle olmadığı, sağlık emekçilerini ve halkımızı aldattığı ortadadır.

Yine sağlık personelinin "örgütü" olduğunu öne süren Tüs-Der, sağlık emekçilerini bölme, Grevli Toplusözleşmeli Sendika Hakkı için verdikleri mücadelelerini parçalamada hakim sınıflarla kol kola girmiştir. Bu da Tüs-Der'in kimin yanında yer aldığının açık göstergesidir.

GREVLİ-TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI için mücadeleyi yükseltirken, bu ücret yasasına karşı TÜM SAĞLIK-DER'in talepleri için mücadele edecektir:

1- Bugünkü ücret sistemi kaldırılmalı, yerine asgari ücret sistemi getirilmeli, asgari ücret tespitinde sağlık emekçileri söz ve karar sahibi olmalıdır.

2- Yan ödeme, iş riski vb. ödemeler net 7000 lira olmalıdır.

3- Mesai ücretlerinin saati net 100 lira olmalıdır.

4- Çocuk paraları, küçükler için 1500, okula gidenler için 2500 lira olmalıdır.

5- Hayat pahalılığının artışıyla birlikte hakim sınıflar ile ücret pazarlığına oturacağımız GREVLİ TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI'nın alınması.

Bu taleplerimizi gerçekleştirmemiz, sağlık emekçilerinin mücadelesinden doğan, örgütümüz TÜM SAĞLIK-DER önderliğinde vereceğimiz mücadeleyle olacaktır.

TÜM SAĞLIK-DER'in Tam Gün Yasasına karşı yürüttüğü kampanyayla birlikte birçok hastahanede üyelerimiz sürülmekte ve yeni kıyım listeleri hazırlanmaktadır. Sürgünleri gerçekleştirenlerin başında CHP'li başhekimler ve sağlık bakanlığı yetkilileri gelmekte, açıkça bu yetkililer, Tam Gün'e karşı çıkanları "süreriz" demektedirler.

Sağlık emekçilerinin ve halkımızın yararına olmayan bu yasaya TÜM SAĞLIK-DER her zaman karşı duracaktır. Bunu sürgünler, kıyımlar ve derneğimiz üzerindeki baskılar engelleyemeyecektir.

Ankara Atatürk Sanatoryumunda 28 Eylül günü geçirdiği bir kaza sonucu ölen sağlık emekçisi Cevdet Çetin'in cenazesi TÜM SAĞLIK-DER tarafından kaldırıldı. Hastane yönetiminin ihmali sonunda arızalı asansörün boşluğuna düşerek ağır yaralanan ve üç gün sonra kurtarılamayarak ölen Cevdet Çetin'in ölümünden doğrudan sorumlu olan hastane idaresi, cenazenin kaldırılması için hiç bir yardımda bulunmadı. TÜM SAĞLIK-DER üyelerinin ve bütün sağlık emekçilerinin katıldığı gösterilerde iş kazaları ve hastane yönetiminin tutumu protesto edildi. Daha sonra TÜM SAĞLIK-DER'in bulduğu bir arabayla Cevdet Çetin'in cenazesi memleketine gönderildi. Ayrıca TÜM SAĞLIK-DER'in temsilci ve üyelerinin topladığı 35 bin liralık yardım, sağlık emekçisi Cevdet Çetin'in ailesine verildi.

Suçsuz olduklarını Savcı dahi söylemişti

1 Mayıs Mahallesi "sanıkları" için idam cezası istendi

Geçtiğimiz Mart ayında Ümraniye 1 Mayıs Mahallesinde beş işçinin öldürülmesiyle ilgileri olduğu iddiasıyla tutuklanan ve yaklaşık sekiz aydır cezaevinde tutulan altı devrimcinin dava iddianameleri hazırlanmış ve savcı tarafından haklarında idam cezası istenmiştir.

Halen tutuklu bulunan ve 1 Mayıs Mahallesinde oturmaktan başka hiç bir suçları bulunmayan altı devrimcinin suçsuz olduklarını soruşturmayı yürüten savcı dahi söylemiştir. Ayrıca haklarında idam cezası istenen altı kişiden ikisi daha önce mahkeme tarafından serbest bırakılmışlardır. Soruşturmayı yürüten savcı, gerçek katilleri bulamadıkları için böyle davranmaya mecbur kaldıklarını da belirtmiştir.

1 Mayıs tutukluları tutukluluk hallerinin devamını protesto için uzun süre açlık grevi yapmışlardı.

1 Mayıs Mahallesinde beş işçinin öldürülmesiyle ilgili olarak tutuklanan altı devrimci daha önce çeşitli biçimlerde olayla ilgileri olmadığını açıklamışlar, siyasi görüşlerinin böyle bir katliama kesinlikle izin vermeyeceğini belirtmişlerdi. Bütün bunlara rağmen devrimciler, uzun süredir tutuklu bulunmaktadırlar.

Olayla ilgili dava, 27 Kasım günü Kadıköy Ağır Ceza Mahkemesinde başlayacaktır.

Suçsuz oldukları halde halen cezaevinde tutulan sanıklar, mahkeme günü beklenmeden derhal salıverilmelidir.

Yurt-Da'nın açıklaması

Yayınların dağıtımında çeşitli engellerle karşılaşan YURT-DAĞITIM basına yaptığı açıklamada son olarak özellikle postanelerde dergi ve gazetelerin alıcısına ulaştırılmadığını belirtmiştir.

YURT-DAĞITIM'ın açıklaması aşağıdadır:

"Son günlerde posta yoluyla dağıtımını yaptığımız yayınlar, alıcısına ulaşmamaktadır. Özellikle Halkın Kurtuluşu Yayınları ve Parti Bayrağı dergisi alıcılarına iletilmemektedir. Şirketimiz tarafından postaya verilen paketler "alıcısı almadı" veya "bekleme süresi bitti" gerekçesiyle geri gelmektedir.

"Soruşturmalarımız sonucu bu durumlarda genellikle alıcının postaneler tarafından hiç bir şekilde haberdar edilmediği anlaşılmıştır. Son günlerde bu uygulamalar daha da artmıştır. Ülkenin çeşitli yerlerinden gönderilen posta paketlerinin alınmadığı haberleri bize iletilmektedir.

"PTT'de yayınlarımızın engellenmesini şiddetle protesto ediyoruz. Dağıttığımız yayınların eline geçmemesi halinde tüm alıcılarımızın YURT-DAĞITIM Şeftali Sok. 10/4 Sultanahmet/ İstanbul adresine başvurmalarını rica ediyoruz."

Maraş-Elbistan...

9 Ekim'de arkadaşlarımızın mahkemesine gittiğimizde jandarma üzerimize saldırdı. Aynı gün pazar yerinde gazete satan devrimcilere saldıran polis, 15 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan devrimci gençlerin, aileleri karakola gittiğinde karakol komutanı yüzbaşı, onlara küfrederek oradan kovdu. Devrimcilerin ifadesini alan savcı da "Aydınlık gazetesi okuyor musunuz? Onu okuyun diyerek, TİKP çetesinin iyiliği konusunda propaganda yaptı. Ayrıca devrimcilerin elindeki 20 adet UDHD broşürüne ve bir miktar gazeteye el koydu.

ELBİSTAN'DAN
DEVRİMCİ GENÇLER

Tokat..

Kentin merkezini karargah yapan faşistler, yurtseverlere, demokratlara saldırıyorlar. Eğitim Enstitüsünde okuyan devrimci öğrenciler üzerindeki baskı, polis, jandarma ve sivil faşist çeteler tarafından her gün yoğunlaştırılıyor. Kentin birçok bölgesinde Alevi-Sünni çatışmasının provaları yapılıyor. Faşist tertiplerin başını Belediye Başkanı Sermet Koç çekiyor.

Malatya-Akçadağ.

Akçadağ karakol komutanı olan başçavuş ve teğmen, bölgedeki köylülerin evlerini basmakta, köylüleri haraca kesmektedirler. Bu kişiler rüşvet vermediği için Karahan Geçidindeki lokantayı kapatmışlardır. Halktan karakol adına makbuzsuz para toplamaktadırlar. Sık sık evlerimizi basıp bize "hepinizi yola getireceğim" diyerek sözde gözdağı vermektedirler. Ayrıca Batan Ay adlı bir dernek için para toplamakta, bu derneğin amacını soranlara "Siz karışmayın" demektedirler. Karakolda rüşvet vermeyince işimiz yapılmamaktadır. Ülkü Ocaklı faşistler, halka saldırırken onlara yardımcı da olmaktadırlar.

KÜRECİK'TEN KÖYLÜLER

İzmir-Hatay Yeşilyurt..

İGD'li sosyal-faşistler, 7 Ekim günü Bahçelievler'de bir çay bahçesini 80 kişilik bir çeteyle basmışlar ve zincirli, bıçaklı, silahlı saldırı sonucu dört devrimciyi yaralamışlardır. Daha önce MHP'li faşistler de derneğimize ve bize defalarca saldırıp, onlarca kişiyi yaralamış ve Hakan Tuğrul arkadaşımızı katletmişlerdi.

Halka yaptıkları saldırılarda MHP'li ve İGD'li faşistler aynı safta olduklarını her vesileyle gösteriyorlar.

İZMİR-HATAY'DAN
DEVRİMCİ GENÇLER

Hagen'den emekçi kadınlar:

KADINI KÖLELEŞTİREN KAPİTALİZMDİR

Türkiye'den Almanya'ya gelen binlerce emekçinin bir parçasıyız. Faşist diktatörlük, Almanya'ya işgücü satışına başladığından beri, bizleri de modern köleler olarak sattı. Bir parça ekmek için buralara geldik. Birçoğumuzun yuvası dağıldı. Kimimiz yıllardır çocuklarımızın yüzüne hasret kaldık. Dilini, töresini bilmediğimiz bu toplumda sayısız zorluklarla karşılaştık.

Fabrikalarda, kapitalistlerin, en çok sömürüp ezdiği insanlar biz oluyoruz. En pis işler bize veriliyor. En düşük ücret bize ödeniyor. Kadın olduğumuzdan, kaldığımız yurtlarda baskıların katmerlisi bizim üstümüzde uygulanıyor. Gözünü açan, sözünü esirgemeyen biri çıksa, işten atılıyor. Bizi aç ve çıplak sokağa atmaya her an hazır olan bu düzen, insanlıktan, özgürlükten söz edemez. Çünkü biz kadınlar ve genç kızların işgücünü kapitalizm sömürüyor. Diğer emekçileri sömürdüğü gibi. Buna ek olarak kadın oluşumuzdan dolayı ikinci bir sömürünün hedefi oluyoruz. Yaşadığımız hayat bunu her gün doğruluyor.

Kadının kurtuluşu kapitalist düzende olamaz. Fabrikaların ve büyük toprakların sahipleri, milyonlarca kadın ve erkek emekçiyi sömürerek daha çok zenginleşiyorlar. Yaşamımız boyunca çalışan bizler ise, daha çok yoksullaşıyoruz. Diğer yandan kapitalistler, binlerce yoksul genç kadının vücudu üzerinde doymak bilmez ticaretler yapıyor. İşsizliğin her gün arttığı Almanya'da, açlığın sefaletin çukuruna atılan insanlar, aynı zamanda ahlaki çöküntünün kurbanları oluyor. Yüzlerce genç kadın, bu yüzden fahişeliğe itiliyor. Burjuvazinin ahlaki ikiyüzlülüğün en çarpıcı aynası, emek pazarının yanı sıra kadın pazarı kurarak milyonluk vurgunlar sağlamasıdır.

Ecevit'in hayranlık duyduğu Alman tekelci burjuvazisinin yönetimi, Hitler'in mirasçısı olmaya devam ediyor. Yabancı işçilerin kanını emerek bütün gücünü yok ediyor. Biz kadın işçiler, fabrikaların ağır işleri altında yorgun ve bitkin düşüyoruz. Bundan başka yapılacak ev işleri de bizi bekliyor. Bütün günümüz bir makina gibi hiç durup dinlenmeden geçiyor. İşte kapitalizmin bize vurduğu zincir.

Bu zincir kırılmalıdır. Halkların ve tüm ezilenlerin kurtarıcısı proletarya, bu zinciri kıracak tek güçtür. Proletarya, diğer ezilenlerin yanı sıra, kadınları kendi kurtuluş bayrağı altında örgütleyecek, kadınlar üzerindeki her türlü eşitsizliğin en kararlı savaşçısı olacaktır. Çünkü kadınların kurtuluşu, proletaryanın kurtuluşu ile mümkündür.

Bugün "Eşit ise eşit ücret", "Kadın sağlığına zararlı sanayi kollarında ve gece çalışmaya son", "İşten atma ve fuhuş yasaklansın", "Her işyerine ucuz fiyatla yemekhane", "İşçi annelerin çocukları için parasız kreş" talepleri uğruna mücadele edelim. Örgütlü mücadelemizin karşısında her türlü karşı-devrimci engel, coşkun nehirler karşısında duran, çürük barikatlar gibi yıkılmaya mahkumdur.

Hopa...

5 Ekim'de, Hopa Lisesine gelen iki öğrenci, orada bulunan polislerce engellenerek, öğrencilerin elindeki Halkın Kurtuluşu gazetesi alınmak istendi. Öğrenciler, onların iştahlarına lokma olmadı, direndi. Lisede tüm öğrenciler "Faşist Polis Okula Giremez" diyerek arkadaşlarımıza sahip çıktık. Öğrencilerin polise karşı aldıkları devrimci tavır karşısında gerilemek zorunda kalan polis, gençlerin alınlarına dayadığı silahları indirdi. Ancak bir öğrenciyi gizlice alarak, karakolda işkence uyguladı. Polisin hazırladığı sahte tutanağı imzalamayan arkadaş, saatlerce işkence altında direndi. Savcılık, arkadaşımızı serbest bıraktı.

HOPA'DAN
LİSE ÖĞRENCİLERİ

Çağrı

YENİ TARIM VE ORMAN İŞ YASASINI VE "TOPLUMSAL ANLAŞMA"YI PROTESTO YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE KATILALIM

YER : Petrol Ofisi yanı PAZARCIK
TARİH : 28 Ekim 1978
SAAT : 14.00

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK,
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET

Tertip Komitesi

Güney

Baş.ta.sa.1'de

tür, bilim, sanat ve edebiyat alanlarını, sınıf mücadelesinin ideolojik planda yürütüldüğü, Marksizm-Leninizm ile her türden burjuva revizyonist ve gerici ideolojinin kıyasıya mücadele ettiği alanlar olarak görür. O, Marksizm-Leninizmin bütün bu alanlarda egemen olması ve onların [illegible] için proletarya devriminin zorunluluğunun bilincinde olarak; eğitim, bilim, kültür, sanat ve edebiyat emekçilerini günlük mücadeleleri içinde Marksist-Leninist önderlik altında örgütleyecek ve yönetecektir." (DEVRİMCİ PROLETERYANIN MÜCADELE PLATFORMU- Parti Bayrağı, S. 1, Sy. 25)

Burada ifade edilen ihtilalci anlayış, "gezginci aydın"ı iki bakımdan tedirgin etmektedir. Birincisi; "kültürel mücadele" adını verdiği ve hayatın her noktasını kapsadığına inandığı ve dar entellektüel faaliyet şeklinde kavradığı "kültürel mücadele"yi, gerçek, gerçekçi ve muhtevası içinde ele almakta, yani onu, ideolojik mücadelenin bir alanı, -alanlarından biri- olarak değerlendirmekte, ve buna göre bir muhtevası olacağını belirtmektedir; İkincisi, her şeyi olduğu gibi, buna da devrim hedeflerine tabi kılan, devrim için ele alan bir anlayışı ifade etmektedir ki, bu da örgüt ve disiplin -yani parti- kavramının dışında düşünülemez bir şeydir.

Demek kültürel mücadele, nasıl Marksist-Leninist bir siyasi çizgi temelinden yoksun olarak düşünülemezse, "partisiz" de düşünülemez. "Proleter devrimci kültür" denilince, onu Marksizm-Leninizmin kendisi gibi ele almak ihtiyacı [illegible] Marksizm-Leninizmin ilkesel önemde sahip diğer gereklerini gözardı ederek [illegible] (Bkz. Güney, S. 10, sf. 17) Biz, bunu, proleter [illegible] olarak gördük.

Demek ki, yanı, Marksizm-Leninizm, yalnızca ideolojik bir kavranışıyla yetinmek ve onu proleter devrimci siyasi çizgiden ayrı bir "yol gösterici" olarak soyutlanıyorsa, anlayışı da ayrı eğilik ediyor ki, kendinden buna da gözyummaya çalışardır.

Basit ve açıklayıcı, somut bir soru; Türkiye'de kapitalizmin gelişmesi konusunda doğru bir kavrayışa sahip olmadan "Kemal Tahircilik, Kemalizm" vb. nasıl eleştirilebilir? Mevcut kültürel yapının analizi nasıl yapılabilir ve "proleter devrimci kültür, Kemal Marksist eleştirisine" nasıl sahip olabilir? Bu "Kültürel mücadeleyi" devrimin genel faaliyeti dışında düşünmek değil midir?

Ama geçen yazıl, siyasi bakımdan, tam bir sefalet örneğidir. İki arkadaş da, Marksizm-Leninizmin en temel ilke ve önermelerinden habersiz görünüyorlar. Yazıda, çeşitli, parti, mücadele bilgileri vb. konularda, hareketimiz de hedef alan, büyük "eleştirel tez" vardır. Bu görüşlerin, daha fazla Marksizm boyasına bulanmışlarına karşı, Parti Bayrağı ve Halkın Kurtuluşu, uzun süredir, çeşitli fırsatlarla, defalarca yazdı. Arkadaşlar, ciddiyetle ve özenmek lehçi ile okusalar, belki bunları ayrıca tartışmak zorunda kalmazdı.

Sonuç olarak, diyebiliriz ki, "Güney" Dergisi, güzel ortaya koyduğu "platform" temelinde bir faaliyet yürütmez eksikliğinden daha zararlı bir dergi haline gelecektir. Hem bu bakımdan, hem de devrimci proletaryanın mücadele platformu dışında ve gerçekte ona karşı olmak üzere kurulan her türlü cephenin (bu isterse masumane "kültür cephesi" olarak adlandırılsın) sınırı Marksist-Leninist hareketin ve devrimci mücadeleye karşı kurulmuş olacağından dolayı, bizi "Güney" Dergisini, devrimci bir çizgiye çekmek görmüyoruz ve Y.Güney ve N.Behram arkadaşları, konuyu bir kez daha düşünmeye çağırıyoruz.

Kimya

Baş.ta.sa.1'de

yaralanmıştır.

Kimya Mühendisleri Odasında çalışmakta olan Cemil Topaloğlu TİYGD üyesi olduğundan dolayı uzun bir süredir oda yöneticileri tarafından işten atılmak isteniyordu. Ayrıca revizyonistler Odanın bütün temizlik işlerini yapan emekçi genci ise başladığından bu yana sigortasız ve sendikasız olarak çalıştırmaktadırlar. Oda'da daktilocu olarak çalışan diğer emekçi ise yalnızca Cemil Topaloğlu'nun dövülmesine müdahale ettiği için saldırıya uğramış ve dövülmüştür.

İki emekçiye saldıranların başını Yılmaz İğde, Oda Müdürü Turgut Ay ve Şeref adlı sosyal-faşistler çekmiştir.

MHP

Baş.ta.sa.1'de

teşekkül ettirmiş ve fikrin zaferinden sonra da aynı ruhu, bütün bir Alman milletine hakim kılmak imkanını temin etmiştir."

Naziler, 2. Dünya Savaşında 50 milyon emekçinin canına malolan Alman emperyalizminin faşistleridir. Hitler ve nasyonal sosyalizmin cinayetleri çok iyi bilinmektedir. MHP'nin de halk düşmanı yüzü, Kocaköz'ün bu satırlarında bir daha ortaya çıkıyor.

Nasyonal-sosyalizmin Türkçesi Milliyetçi-Toplumculuk'tur. MHP'nin ana ilkeleri, "Milliyetçi-Toplumcu Doktrinin Esasları" (DAS) adındaki kitapta şunları yazıyorlar:

"Hitler bu devletin hakkını veremedi diye bu nasyonal-sosyalizm tabirini inkar etmek iktisat ilmine ihanet olabilir." Kısacası, MHP, Hitler'in yolundan gidiyor. Ama, zulüm ve sömürüde aşağı kalmamak gayret. Nitekim aynı eserde nasyonalsosyalizm (milliyetçi-toplumculuk) düzeni kurulursa Türkiye'de yapılacaklar arasında şunlar öne çıkarılmış:

"Ücretin maddelerine çok yüksek fiyatlar konarak tüketim kısılmalıdır". Oysa bugün Türkeş, artan fiyatlar karşısında babarıp çağırıyor. Türkeş ve MHP gerçekte halkı açlıktan başka bir şey tiremezler. Ama sahtekarca pahalılığa karşı çıkarlar. Kitapta daha sonra şunlar yazılı:

"Küçük gelirler % 50, orta gelirler % 75 vergilendirilmelidir". Türkeş, emekçiler üzerindeki vergilere sözde karşı çıkıyor. Ama onun istediği, emekçilerin kazancının olduğu gibi vergi adı altında gasbedilmesidir. Türkeş'in "Ülkücü" düzeninde di 3 vergi kesilen ücretin % 50 ve daha fazlasının gasbedecek. DAS adlı ile de bilinen bu kitapta daha sonra şunlar yazılıdır:

"Grev, halkının müdahalesiyle yasak edilmelidir". MHP, yalanına bakarsan, "işçiler fabrikaya ortak olacak" mış. Oysa onların önerdiği grevi dahi bütünüyle kaldırmaktır. MHP, işçilere daha fazla iş ve yoksulluk getireceğini açıkça bu kitapta yazmış.

Bütün bunların da gösterdiği gibi, faşizmin gerçek yüzü sömürü ve zulümdür. Faşist demagoji bu yüzün cilasıdır. "DAS" adlı kitapta, faşizmu bütün yönleriyle halktan, işçi sınıfından başka şey vaat etmiyor. Tıpkı Hitler gibi, emekçilere soyarak, sömürücülerin hizmetinde olacağını açıkça yazıyor.

Faşist demagoji, MHP'nin kanlı yüzünü gizleyemez. İşçi sınıfı ve emekçi halkımız, bu faşist cinayet yuvasını er geç dağıtacaklardır.

HALKIN KURTULUŞU

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ, DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2 ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ: YILLIK 250 TL. 6 AYLIK 125 TL. YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAİLY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO. 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

YENİ PAPA SEÇİLDİ

Vatikan ve revizyonizm halka karşı birleşti

Katolik Kilisesi yeni Papayı seçti. 450 yıldır ilk kez İtalyan olmayan bir Papa seçildi. Ve bu Papa Polonyalı. Dünyadaki Katolik inançlı 700 bin insanın sözde dini önderi bir revizyonist ülkeden seçildi. Vatikan ile revizyonizm arasındaki bu bütünleşme raslantı mıdır?

Papalık kurumu, Vatikan adındaki ve ayrı bir devlet olan bölgede toplanmıştır. Vatikan, bugün dünyanın çeşitli sorunları üzerinde ahkam keser. Sözde barış ister. Barış için Katolik inançlı insanlara nutuklar atar. Ama aynı Vatikan, dünyanın en büyük tekellerinde hisse senedi sahibidir. Kendisinin petrol tankerleri vardır. Birçok büyük bankaya ortaktır. Vatikan bugün uluslararası burjuvazinin her yönden ayrılmaz parçasıdır. Ortaçağ'da feodal toprak soylularının boyunduruğuna hizmet eden Vatikan bugün, mali sermayenin hizmetindedir. Peki bir Polonyalı din adamı nasıl Papa seçiliyor?

Polonya'da da kilise revizyonizmin ayrılmaz parçasıdır. Sözde sosyalist Polonya'da toprakların % 70'i kilisenin mülkiyetindedir. Polonya burjuvazisi, Ortaçağ karanlığını taşıyan Polonya kilisesi ile birleşerek sömürü ve zulmünü sürdürüyor. Kilise, Polonya'da milyonlarca emekçiyi sömürüye boyun eğdirmek için kullanılan bir araçtır. Revizyonizm, Ortaçağ gericiliğini yıkmamış, onu kendisine hizmet eden bir aldatma aracı haline getirmiştir.

Yeni Papa bir revizyonist! Vatikan'ın revizyonist Papa'sı, uluslararası burjuvazi ile revizyonist burjuvazinin birleştiği şahıs oldu.

Azgınlaşan

Baş.ta.sa.8'de

mak, ve bu gibi yerleri yok etmek için Demireller, Türkeşler, [illegible] bir çırpınma içine girmişlerdir. Özellikle bu yerlerin çoğalması ve devrimcilerin halk kitlelerine dayanarak etkinliklerini artırması, bunları, azgın faşist terörün artırılması yolunda çabalarını yoğunlaştırmaya itiyor. Bilhassa, sivil faşistlerin bu gelişmeyi [illegible] kalması, Türkeş gibilerini "sıkıyönetim"i çığlıkları atmak zorunda bırakıyor. O, bunun için durmadan geç kalınmakta olduğundan söz edip durmaktadır.

Türkeş faşist orduyu iş başına geçirebilmek için, sivil faşistleri kanlı eylemlerini artırmak yolunda teşvik ediyor.

REVİZYONİSTLER VE KÜÇÜK-BURJUVA TERÖRİSTLERİ ANTİ-FAŞİST MÜCADELENİN GELİŞMESİNİ ENGELLİYORLAR

Türkeşçi faşistlerin bu politikası karşısında çeşitli revizyonistler, "faşistlerin oyununa gelmeyelim" adı altında, teslimiyetçi önerilerde bulunuyorlar, faşistlerin kitlelerden tecrit edilmesini [illegible] istedikleri gibi at oynatmalarının devamı için çaba harcıyorlar. Sözde, faşist sıkıyönetimlerin işbaşına gelmesini önlemenin yolunu "faşistleri kızdırmama" olarak görüyorlar.

Küçük-burjuva teröristleri ise, kitlelere dayanmadan ve kitlelerin gücünü harekete geçirmeden tek tek faşistlere karşı düzenledikleri suikastlarla faşistleri yıldıracaklarını zannedip, faşistlerin işini kolaylaştırmaktan başka bir şey yapmıyorlar. Kitle mücadelesini gözardı eden, faşistlerle girişilen düellolar, egemen sınıfların kitleleri daha da ezebilmeleri için onlara koz veriyor. Bu yöntemlerle küçük burjuva teröristleri, devrimin gelişmesinin değil, devrimin engellenmesinin unsurları haline geliyorlar. Bunlar, bir yandan da revizyonistlerin demagojilerine ortam hazırlıyorlar. Onların teslimiyet ve pasifizmi, yılgınlığı yaygınlaştıran görüşlerinin etki kazanmasını kolaylaştırıyorlar. Revizyonistler, teröristlerin sahte "anti-faşist" eylemlerini bahane ederek faşizme karşı, devrimci ve kitlelere dayanan direnişlerin karşısına çıkıyorlar. Bunun için de revizyonistler, (TİP, TİKP TKP vb), aynen faşistler gibi, devrimcilerin etkinlik kurdukları yerlerin yok edilmesi için çaba harcıyorlar. Böylece, güya, faşist saldırıları önleyecekler ve "faşistleri kızdıran unsurları" yok edecekler! Böylece sıkıyönetim gibi askeri faşist diktatörlüğün işbaşına gelmesine sebep kalmayacak! Yani, devrimden ve devrimci mücadeleden vazgeçilerek, faşist saldırıları önleyecekler! Sanki, faşizmin ve faşist saldırıların sebebi, devrimin ve devrimci mücadelenin gelişmesi değil mişçesine. Pratik de bir kere daha kanıtlıyor ki, faşizmin sebebi, devrimle karşı-devrim arasındaki mücadeledir; devrimci mücadelenin yükselmesidir.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELENİN YOLU: KİTLELERİN BİRLİĞİ VE ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ

Öyleyse, her türlü faşist saldırıya boşa çıkarmanın yolu, emekçi kitlelerin güçlerini biraraya getirmekten ve kitleler içinde faşistleri tecrit etmekten geçer. Kitleler, devrimci siyaset etrafında toplandıkça, devrimcilerin etkinliği genişleyip geliştikçe, faşist saldırılar kolayca püskürtülür. Bunun için, devrimciler, halkla ne kadar birleşirse, onları devrim yolunda ne kadar biraraya getirip örgütlerse, başta sıkıyönetim gibi askeri faşist diktatörlük kurumları olmak üzere, her türlü faşist saldırı göğüslenebilir ve geriye püskürtülebilir. Egemen sınıfların sıkıyönetimlere başvurmamasını sağlayacak olan, emekçi halkın gücüdür. Kitlelerin, siyasal bilinci arttıkça, egemen sınıfların sıkıyönetimlere başvurma cesareti de o kadar kırılır. Başka bir deyişle, devrimcilerin etkin olduğu bölgelerin fazlalaşması, krizin derinleştiği dönemlerde, sıkıyönetime başvurmayı zorlaştırır. Çünkü, bu dönemler egemen sınıfların za[illegible]yıf anlarına ve kapitalizmin istikrarsızlık dönemlerine tekabül eder. [illegible] devrimciler, halkın devrimci güçlerine güvensizler, halkla kaynaşmayı başaramayanlar. Faşist saldırılar karşısında "faşistleri kızdırmamak" faşist saldırıları durduramaz.

Marksist-Leninistler ve devrimciler, bu dönemde kitleleri sevk ve idare ederek ve onları doğru devrimci siyaset etrafında toplayarak, faşistlerin açıkça faaliyet gösteremedikleri yerleri [illegible] halkın [illegible] faşist saldırılara karşı [illegible] revizyonizm, terörizm ve bu faşizmin etkilerini o kadar zayıflatırlar [illegible]

[illegible] Marksist-Leninistler ve devrimciler, halkın ve devrimcilerin can güvenliğini, halkın devrimci güçlerine dayanarak sağlayabileceklerini unutmamalıdırlar. [illegible] faşist diktatörlüğün militarist güçlerine sığınılarak can güvenliği sağlanamaz. Ama ne var ki, kitlelerin, bu söylediklerimizi hemen kavramaları imkansızdır. Bunun için, can güvenliğini sağlama talebi -faşist diktatörlükten de olsa- sürekli ileri sürülmeli ve bu konuda en küçük fırsat dahi kullanılmalıdır. Böylece kitleler faşist diktatörlüğün ve egemen sınıfların gerici devletinin can güvenliğini sağlayamayacağını, objektif niteliği gereği bunu yerine getiremeyeceğini kendi deneyleriyle görmüş olurlar. Böylece, can güvenliğinin sağlanmasının tek gerçek aracının halkın devrimci güçleri, yani kendi gücü olduğu ortaya çıkacaktır. Genel olarak ülke çapında bu faaliyet yürütülürken, kitlelerin ve devrimcilerin can güvenliğinin gerçekten sağlanabildiği her yerde, kitleler daha ileri eylemler için seferber edilmeli, faşist saldırılara karşı gerekli savunma örgütleri ve tedbirleri oluşturulmalıdır.

Revizyonizmin faşizme karşı bu söylediğimiz girişimleri baltalama faaliyetleri boşa çıkarılmak için özel çaba harcanmalıdır. Örneğin son günlerde altı TİP'linin öldürülmesi karşısında revizyonist B.Boran'ın ileri sürdüğü "tedbir" yine faşist devletin gücüne güvenmektir. O, faşist saldırılar karşısında halkı ve devrimcileri silahsızlandırmak ve savunmasız bırakmak için elinden gelen her şeyi yapıyor. Böylece, pasifizmin, yılgınlığın, boyun eğmenin ortamını oluşturuyor ve diğer yandan buna tepki olarak doğan anarşizmin gelişmesini hızlandırıyor.

Bugün somut koşullar gereği, güç toplama döneminde olduğumuz unutulmamalıdır. Yani ülkede, devrimci durum varmış ve devrimin subjektif şartları hazırlanmış; emperyalizmi, iç gerici sınıfları, faşizmi, saldırıyla yok etme girişimleri başarıya ulaşacakmış gibi, hareket edilmemelidir. Hele bireysel terörist eylemlerle faşizmi "yok etmeye" çalışmak, boş bir hayalden başka bir şey değildir. Marksist-Leninistler, bu dönemde, revizyonizmin ve anarşizmin karşı-devrimci hareketlerini etkisiz hale getirmek için yoğun çaba harcamalıdırlar. Bir yandan bunlara karşı ideolojik mücadele yürütülmeli, diğer yandan Marksizm-Leninizm ışığında doğru devrimci bir siyaset izleyerek bunları tecrit etmeli ve doğru devrimci siyaset önderliğinde etkin anti-faşist eylemleri örgütlemeli, halkın direnişini güçlendirmelidirler.

Bunun yanında proleter devrimciler, artan faşist saldırılar karşısında, doğru devrimci siyaset etrafında diğer devrimci ve demokrat siyasi hareket ve gruplarla güçbirliği yapmaya hazırdır.

Bütün halk güçlerinin, doğru bir temelde ülke çapında bir güçbirliği sağlandığı takdirde, devrimcilerin etkinlik kurduğu yerler daha da artacaktır.

Ve böylece faşizmin saldırılarına daha güçlü bir şekilde karşı konulacaktır.

Sahte T"K"P

Baş.ta.sa.1'de

lerden gelen sesler işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıfların örgütlenme ve düşünce özgürlüğünü savunmamaktadırlar.

Hem T'K'P'nin bugün geldiği çizgi, hem de Avrupa'nın çeşitli revizyonist partilerinin durumu en saldırgan halk düşmanlarına dahi sahte TKP'nin konumu hakkında güven vermektedir. Onlar bütün revizyonist partiler gibi T'K'P'nin de artık tekelci devlet kapitalizminin bir unsuru olduğunun farkındadırlar. Taha Akyol, Hergün gazetesinde İtalyan revizyonist partisinin şefi Berlinguer gibi bir "kominist" her zaman yanlarında görmeye hazır olduklarını söylemektedir. Revizyonist partiler mevcut sömürü düzenini, tekelci devlet kapitalizmini savunan bir çizgide hızla yol aldıkça başka gerici çevrelerce de hoşgörüyle karşılanmaktadır. Şimdilik sahte TKP'nin onu gerici ve faşist yayın organlarında savunanlar arasındaki tek fark, efendilerinin değişik olmasıdır. Ama o kadar kusur kadı kızında da bulunur. Zaten T'K'P'nin yasallaşması için gösterilen çabaya kırk yıllık Amerikan uşaklarının da katılıyor olması bütün ülke çapında esen Rusya'ya teslimiyet rüzgarından da kaynaklanmaktadır.

T'K'P'nin yasallaşmasını isteyen gruba Avrupa'dan gelen sözde demokratlar da katılmıştır. Onlar da T'K'P'nin yasallaşmaması halinde ülkemizin Ortak Pazara sokulmayacağı, emperyalist ülkelerden kredi verilmeyeceği ile tehdit etmektedirler. İşte T'K'P'nin sahteliğinin bir başka kanıtı da bu değil midir? Sözde komünist bir örgütün yasallaşmasının şantajı emperyalist sömürü oluyor. Dünya tarihinde devrimci bir gücün yanında emperyalist mihrakların demokratik bir baskı unsuru olduklarına ilk defa şahit oluyoruz!

T'K'P'nin yasallaşması için çaba harcayanlar bunlardan ibaret değildir. Bir de üç-beş Rusçu'nun peşine takılmış çok sayıda aydın sahte TKP'nin davalarına katılmakta, gazetelere yazılar yazmakta, T'K'P'nin yasallaşması için bir baskı grubu oluşturmaya çalışmaktadırlar. Onların bu faaliyetlerine Rusya'ya teslimiyet rüzgarından etkilenmelerinin yanında iki önemli düşünce da ha yol gösteriyor. Birincisi, onlar T'K'P'nin yasallaşmasını savunarak ülkemizin siyasi hayatını demokratikleştirme yönünde adımlar attıklarını düşünmekte, ikinci olarak da dağınık solun T"K"P gibi adı büyük bir çatının altında toplanacağını zannetmektedirler. İki düşüncenin de yanlışlığı ortadadır.

Sahte TKP'nin yasallaşmasıyla ülkenin siyasi hayatının demokratlaşmasının hiç bir ilgisi olamaz. Onların şimdilik yerüstünde olan uzantılarının nasıl demokrasi düşmanı olduklarını anlamak için DİSK'te TÖB-DER'de veya başka yerlerde onlara bakmak yeterlidir. Bugün dağınık olan solun sahte TKP'nin çatısı altında birleşmeyeceği de başka bir gerçektir. Türkiye'nin en sağcı siyasi mihraklarından birinin çatısı altında solun toparlanmasını kim bekleyebilir?

Ülkemizin siyasi hayatının demokratlaşmasını isteyenler için T'K'P'nin yasallaşması için çalışmaktan başka yollar da vardır. Bu yollardan biri de sahte TKP'ye karşı mücadeledir.

Bütün faşist

Baş.ta.sa.1'de

ve halkının düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün üstünde Demoklesin kılıcı gibi durmaktadır. Devrimci basın, devrimci düşünce sahipleri her gün bu faşist yasalarla yargılanmakta, mahkum edilmekte ve cezaevlerine kapatılmaktadır. Örneğin gazetemiz her sayısı için ortalama 50-60 yıl ceza isteyen davalar açılmaktadır. Yalnızca birkaç ay için gazetemizin yazıişleri müdürlüğünü yapmış olan Mustafa Yıldırımtürk için istenen toplam ceza miktarı 500 yılı aşmaktadır.

12 Mart'ın sıkıyönetim mahkemelerinde açılan davaların büyük bir kısmı 141 ve 142. maddelerin dışında ve genellikle TCK'nın 146. maddesine dayanılarak açılmıştı. Bugün de ordu içindeki faşist baskılardan söz edenin karşısına 159. madde çıkarılmakta, Kürt sözünü ağzına alanlar hakkında 125. maddeye dayanılarak dava açılmaktadır. İş devrimci düşünceyi ezme ve susturma sorununa gelince Türk Ceza Kanunlarında bundan daha bol hiç bir şey yoktur.

Türkiye işçi sınıfının ve halkının yıllardır süren mücadelesi bugün bu maddelerden birçoğunu işlemez kılmıştır. Yine Türkiye halkının mücadelesi bu faşist yasaları yırtıp atacaktır.

Aydınlık bir öğretmeni daha polise ihbar etti

TİKP-Aydınlık çetesi Ankara Anıttepe Akşam Ticaret Lisesinde yeni bir tertip daha düzenlemiş ve bir öğretmeni polise ihbar ederek tutuklanmasını sağlamıştır.

16 Ekim akşamı Ticaret Lisasinde Aydınlıkçılar tarafından tahrik edilmiş olan bir öğrenci proleter devrimci bir öğretmenin dersinde olay çıkarttı. Daha sonra kendisini susturmak isteyen öğretmenin üstüne saldıran ve koridora çıkarak bağıran öğrenci bu sırada nereden geldiği bilinmeyen bir kurşunla yaralandı. Olaya şahit olan diğer kişiler silahın muhtemelen öğrenciyi tahrik eden diğer Aydınlıkçılar tarafından ateşlendiğini söylediler.

Olayın bir tertip olduğu olaydan sonra devrimci öğretmeni polise ihbar eden Aydınlıkçıların çelişik ifadelerinden de ortaya çıktı. Şahitlik yapan Aydınlıkçılardan biri öğrenciyi Timur öğretmenin vurduğunu söylerken diğerleri başka birinin vurduğunu iddia ettiler. Devrimci öğretmen olayın bir tertip olduğunun ortaya çıkması üzerine daha önce tutuklanmış olmasına rağmen serbest bırakıldı.

Memur

Baş.ta.sa.1'de

alırken, diğer yandan, sayısı milyonu aşan küçük memurlar 500 veya 800 lira gibi gülünç bir rakamdan gözle görülür bir yarar görmeyecektir.

Diğer yandan, memurlara ödenecek olan 800 liralık "zam"ının 500 lirası, ancak eşi çalışmayanlara ödeneceği yolunda kararlaştırılmıştır. Bu neyi gösteriyor? Memurların kayda değer bir kesimi bayan memurdur. Bunlar sadece 300 lira gibi gülünç bir "zam" alacaktır. Eşi çalışmayan diğer memurlara ödenecek olan 800 liradan 500 lirası, işsiz eşe geçim payı olarak ödenecektir. Bu durum, işsizliğin, 500 lira karşısında ev kadınlığının da meşrulaştırılması değil midir?

Reformist hükümet, memurları "düşündüğünü" ima etmek için, onlara gülünç zamlarla "sus payı" vermeye çalışmaktadır. Ama bir yıldan bu yana yüzde yetmişlik pahalılık karşısında, kendilerine verilen "zam"la, binlerce memur susmayacaktır. Ecevit, hükümet olmadan önce memurlara sendika hakkı vaat ediyordu; şimdi bu vaadin demagojiden öteye gitmediğini, sayısı milyonu aşan memur kitlesi anlamıştır. Ve onlar, sahte zamlarla susmayacak, grevli toplusözleşmeli sendika hakkı mücadelesini durdurmayacaktır. Komprador burjuvazi ve toprak ağalığı düzeninde memurların kurtuluşunun mümkün olamayacağı, sendikal mücadele yanında gerçek kurtuluşu olan UDHD mücadelesinin zaferi olduğunun bilincine varan memur kitlesi, reformist hükümetin sahte önlemlerine boyun eğmeyecektir.

Artık

Baş.ta.sa.1'de

SDR'ye bağlandığından bu yana, devalüasyon daha da sıklaştı. Komprador burjuvazi ve toprak ağalığı düzenini yöneten hükümet, bir yandan fiyatlara yeni zamlar yaparken diğer yandan devalüasyonlara başvuruyor. Egemen sınıflar, emekçi halkın üzerindeki sömürülerini gizlemek için, açıkça her hafta zam kararı alamıyorlar. Paranın alım gücünü düşürerek, halkı yoksulluğa, sefalete itiyorlar. Bir yıl öncesinin bir lirası bugün 30 kuruşluk bir değer taşıyor. Yılbaşından bugüne kadar olan süre için de pahalılık %70'e ulaştı. Ev kiraları % 96, giyim ve ev eşyaları % 69'a ulaşırken, en hızlı fiyat artışı yiyecek maddelerine yapılmaktadır. Kapitalistler, her gün, birçok işyerinden yüzlerce işçiyi fabrikadan atmakta, az işçiyle çok kâr etme yoluna gitmektedirler. Onlar, komprador kapitalizm ve toprak ağalığı ekonomisi düzeninin buhranlarından kurtulmak için, emekçi kitlelerin ekmeğine her gün daha çok göz dikmektedirler.

Halkın omuzlarına hindirilen zamların başka bir biçimi olan devalüasyon, komprador burjuvazi ve toprak ağalığı düzeninin bir ürünüdür. Devalüasyonun, pahalılığın olmadığı düzen sosyalist ekonomidir. Tüm kapitalist, revizyonist ülkelerde sürekli ekonomik buhranlar ve kur ayarlaması olurken, sosyalist Arnavutluk'ta iktisadi buhran ve devalüasyon diye bir şey görülmemektedir.

Bu düzenin savunuculuğunda birleşen faşistler, revizyonist ve reformistler, ayrı demagojilere başvursalar da, sömürü düzenini yıkılmaktan, çürümekten kurtaramayacaklardır.

Faşist saldırganlar devrimci bir genci daha katlettiler

Bir süre önce MHP'li faşistlerin İstanbul Koca Mustafa Paşa'daki Artvin Kültür Derneğine yapmış oldukları silahlı saldırı sırasında ağır yaralanan devrimci genç Ferruh Atacl, geçtiğimiz hafta öldü. Ferruh Atacl'un cenazesi İstanbul YDGD ve Marmara DEV-GENÇ tarafından düzenlenen bir törenle kaldırıldı. Cenaze törenine Koca Mustafa Paşa halkından da çok sayıda insan katıldı.

Mızrak

Baş.ta.sa.1'de

- AİTİA öğrencisi Zafer Üstünözü öldürdüğünü itiraf eden Ülkü Ocaklı faşist Veli Güven tutuklandı.
- Ülkü Ocakları Aktepe Şube Başkanı Savaş Çalışkan yakalandı. Şimdiye kadar üç yurtseveri vurduğunu itiraf etti.
- Ülkü Ocaklı faşist Oğuzhan Cengiz, elinde çok güçlü bir bombayla yakalandı. Bu faşistin elindeki bomba, iki hafta önce Sirkeci ve Sultanahmet'te patlayan ve iki kişinin ölümüne yol açan aynı bombadandır. MHP'li bu faşistin üstünde, Belediye Sarayı'nın planı ve birçok yurtseverin ismi bulunan bir liste de çıktı.
- Adana Ülkü Ocakları eski başkanı iki silahla yakalandı.
- Adana MHP İl Binasından çıkan silahlı iki kişi bir işçiyi ağır yaraladı.
- Kalanan bir MHP'li ağustos ayında Mamak katliamında kullanılan silahın MHP Genel Merkezine geri götürüldüğünü itiraf etti.
- İTÜ Dekanlarından Bedri Karafakioğlu katledildi.

MHP'nin, Ülkü Ocaklarının halk düşmanı eylemleri artık gün gibi ortada. Yapılması gereken tek bir şey vardır. Bu faşist cinayet yuvasını ve diğerlerini dağıtmak! CHP hükümeti ise bunun tam tersini yapmaktadır. Arada bir, mızrak çuvala sığmayınca bir-iki yalancı pehlivan nutku atmak. Ama gene de MHP'nin cinayetlerinin sürmesine gözyummak. Bu tutum, faşist diktatörlüğe omuz veren CHP yönetiminin, egemen sınıfların emrindeki siyasetinin parçasıdır. Halk kitleleri içi boş nutuk değil, faşist cinayet yuvalarının dağıtılmasını istemektedir.

Yarın öbürgün yeni Sirkeci, Sultanahmet, Mamak katliamları olursa, bunun sorumluları arasında CHP yöneticileri de olmayacak mıdır? Doğan Özlere, Bedrettin Cömertlere, Bedri Karafakioğlulara yeni demokrat, yurtseverlerin ölüleri eklenirse, Ecevit'in nutukları mı MHP'yi cinayetlerden vazgeçirecektir?

Acaba komprador burjuvazi ve toprak ağaları MHP'den el mi çektiler? Aydınlık yazarları gibilerine kalsa, "güvendiği güçler deşifre olan" MHP bu nedenle yalnız kalmıştır. Ancak gerçek bunun tam tersidir. MHP'nin dağıtılması için mücadele eden halk güçleridir. MHP, bugün de egemen sınıfların elinde bir silahtır. "Güvendiği güçler" MHP'yi bırakmamıştır. Halkın faşist diktatörlüğe mücadelesi karşısında MHP, egemen sınıflar için bugün de bir saldırı aracıdır.

Emekçi halkımızın talebi açıktır: Bütün faşist cinayet yuvaları dağıtılmalıdır. Cinayetleri bir bir ortaya çıkan MHP, Ülkü Ocakları vb. bütün sivil faşist yuvalar derhal kapatılmalı ve dağıtılmalıdır. Bunlarla iç içe geçmiş bulunan MİT, Kontr-gerilla, Siyasi Polis örgütleri, Toplum Polisi, Jandarma komando birlikleri gibi bütün resmi kurumlar dağıtılmalıdır.

Bunlarla uzlaşan her tutum, yeni cinayetleri yüreklendirmektedir. Profesör Karafakioğlu'nun öldürülmesi işte böyle bir olaydır. Birkaç laf edip resmi ve sivil faşist yuvaların faaliyetlerinin üstüne gitmeyenler, faşist namlulara yedek mermi sağlamıyorlar mı?

İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri, bütün engellere rağmen mutlaka faşist cinayet yuvalarını yerle bir edecektir.

Reformizm

Baş.ta.sa.1'de

şizme karşı mücadelenin egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarını hedef alması gerekir.

CHP reformist iktidarının dokuz aydır hayata geçen politikasında ise bunun zerresini göremiyoruz. Tam tersine bu dokuz aylık süre içerisinde egemen sınıflar ve emperyalistler CHP reformistleri eliyle halk üzerindeki baskı ve sömürüyü daha fazla artırmışlar ve egemen sınıflar ekonomik ve siyasi iktidarlarını sağlamlaştırma yolunda yeni adımlar atmışlardır.

CHP reformistlerinin iktidar olduklarından bu yana aldıkları tedbirlerin kısa ve öz bir dökümünü yapmak bu gerçeği en çarpıcı bir şekilde gözler önüne sermektedir. Bunları kısaca şöyle sıralayabiliriz: "Toplumsal Anlaşma" adı altında işçi ücretlerini dondurmak, zaten kısıtlı olan grev hakkını iyice kısıtlı hale getirmek, sendikaları birer dernek düzeyine indirgemek, "Toplumsal Anlaşma"da ortaya konan ilkeleri yasallaştırmaya çalışmak; "toprak reformu" demagojileri ile yoksul köylüleri uyuturken toprak ağalarını desteklemek, hatta faşist MC'nin demagojik amaçlarla tezgahladığı sahte toprak reformu güldürüsünden az da olsa zarar gören birkaç toprak ağasına eski durumlarını iade etmek; yüksek oranlı devalüasyon ve zamlarla buhranı emekçi halkın sırtına yüklemek; tarım ürünlerinin taban fiyatlarını düşük tutarak küçük üreticileri açlığa ve yoksulluğa terketmek; emperyalistlerden ve sosyal-emperyalistlerden birkaç sadaka elde edebilmek için ekonomik ve siyasi kölelik anlaşmaları imzalamak, Amerikan üslerinin önüne takılan tül perdeyi kaldırmak, halkımızı emperyalist sömürüye daha fazla peşkeş çekmek; "sivil sıkıyönetim" altında faşist terörü artırmak, Kürt ulusu üzerindeki ulusal baskıyı ve komando terörünü yoğunlaştırmak, kitlelerin ekonomik ve siyasi örgütlerine saldırmak, faşist diktatörlüğün sivil ve resmi faşist cinayet mangalarını korumak ve kollamak, vb. vb...

Bütün bunlar emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda izlenen bir politikanın sonuçlarıdır. Ve gerek kısa vadede, gerekse uzun vadede işçi sınıfı ve halk üzerindeki baskı ve sömürüyü artırmaya hizmet etmektedir.

Yaşadığımız somut hayatın da doğruladığı gibi reformizm, faşizmin bir alternatifi değil, tam tersine komprador burjuvazi ve feodal toprak ağalarının siyasi iktidarının faşist diktatörlüğün bir koltuk değneğidir; onu güçlendirmenin ve sağlamlaştırmanın bir aracıdır.

Ve şu teorik formülasyon bir kere daha doğruluğunu ispat etmektedir:

Reformizme karşı mücadele edilmeden, faşizme karşı mücadele edilemez.

Kapitalizmin krizinin derinleşmesi ve halk kitlelerinin devrimci mücadelesinin yükselmesi sermayeyi ve faşizmi kitlelerden tecrit ediyor. Kitlelerle mali sermaye arasındaki bağlar giderek kopuyor. Devrimci hareketimizin ve diğer devrimci demokrat hareketlerin bu ortamdan yararlanarak halk kitleleriyle kaynaşması ve doğru bir siyaset etrafında kitleleri toplama çalışması, özellikle Türkeşçi faşistlerin demagoji, baskı ve zorla halk kitleleri üzerinde kurduğu sahte etkinliği, parçalıyor, dağıtıyor; onları «köşeye sıkıştırıyor.» İşte faşist saldırıların son günlerde artmasının asıl nedeni budur.

Türkeşçi faşistlerin politikası karşısında çeşitli revizyonistler, «faşistlerin oyununa gelmeyelim» adı altında teslimiyeti öneriyorlar. Küçük-burjuva teröristleri ise kitlelere dayanmadan ve kitlelerin gücünü harekete geçirmeden tek tek faşistlere karşı düzenledikleri suikastlarla faşistleri yıldıracaklarını zannedip, faşistlerin işini kolaylaştırmaktan başka bir şey yapmıyorlar. Revizyonistler, teröristlerin sahte «anti-faşist» eylemlerini bahane ederek, faşizme karşı devrimci ve kitlelere dayanan direnişlerin karşısına çıkıyorlar.

Marksist-Leninistler ve devrimciler bu dönemde, kitleleri sevk ve idare ederek ve onları doğru devrimci siyaset etrafında toplayarak faşistlerin açıkça faaliyet gösteremediği yerleri ne kadar çoğaltırlarsa ve her türlü araçla bu yerleri devrimin ve halkın güçlerine dayanarak faşist saldırılardan korurlarsa ve bu faşist silahlı saldırıları geriye püskürtürlerse revizyonizmin, terörizmin ve faşizmin etkilerini o kadar zayıflatır ve sonunda da yok edebilirler.

Azgınlaşan faşist saldırı, katliamları boşa çıkaralım

Devrim dalgasının ve kitle mücadelesinin yükseldiği çeşitli ülkelerde olduğu gibi, ülkemizde de faşizmin saldırısı gittikçe artmaktadır. Faşist katliamlar bugün demokrat ve yurtsever bilim adamlarını da hedef almıştır. Bu ortamda özellikle son zamanlarda, artan faşist saldırıların gerçek nedenlerini örtbas edebilmek için, her türden revizyonist ve reformist, yoğun bir çabanın içine girmişlerdir. Onlar, her türlü yalan ve demagojiye başvurarak, sermayenin ve faşizmin saldırısı tehditi altındaki emekçi kitlelerin savunmasız ve dağınık halde kalmalarını sağlamaya çalışıyorlar. Başbakan ve CHP reformistlerinin elebaşı Ecevit'e göre, sivil faşistlerin azgınlaşmasının nedeni, sözde "hükümetin faşist mihrakların köklerine inmesi" imiş! Birkaç faşistin yakalanmasını, CHP reformistleri, faşist saldırıların artmasının sebebi olarak gösteriyorlar. Her şey bir yana, faşist hareketlerin ve faşistlerin köklerine inebilmek için doğrudan doğruya emperyalizmi, feodal toprak ağaları ve komprador burjuvazinin ekonomik iktidarını, özellikle faşist-feodal diktatörlükleri hedef almak gerekir. Oysa, CHP reformizmi bir yandan faşizmi ve faşist saldırıları, iç ve dış gerici sınıflardan koparıyor, diğer yandan tüm gücüyle emperyalizme bağlı ekonomik ve siyasi düzeni tüm gücüyle korumaya çalışıyor. Emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarları doğrultusunda izledikleri siyasetle, kapitalizmin artan ve derinleşen krizini, emekçi kitlelerin sırtına bindiriyorlar. CHP reformistleri demokrasiyi, demokratik hak ve özgürlükleri yok eden, kısıtlayan tüm anti-demokratik faşist kurumları, kanunları muhafaza ediyorlar. Feodal kalıntıları, demokrasiyi yok etmek için organize edilen faşist devleti ve faşist kanunları ... yetmezmiş gibi, her geçen gün bunları daha da pekiştirmeye çalışıyorlar. Reformistlerin gerici ve egemen sınıfların çıkarı doğrultusunda hükümet olmalarından itibaren halk kitlelerini, özellikle işçi sınıfını güçsüzleştirmek, parçalayıp bölmek, bu yolla kitleleri etkisizleştirmek için yoğun çaba harcıyorlar. Faşist, reformist, revizyonist sendika bürokratlarıyla el ele vererek işçi sınıfının grev ve sendika haklarını daha kısıtlamaya, tümüyle ortadan kaldırmaya yeltendiyorlar.

CHP reformistleri, başta Anayasa olmak üzere, diğer bir sürü faşist yasa ile sınırlanan grev ve sendika hakkının bugünkü halini dahi işçi sınıfına çok görüyorlar. İşçi sınıfını, sermayenin ve faşizmin karşısında tamamen silahsız bırakmak için sendika ve grev hakkını ortadan kaldırmak istemektedir. CHP reformistleri, işçi sınıfına karşı güttükleri düşmanca tavrın aynısını, yoksul köylü ve küçük üretici köylülüğe karşı da sürdürüyorlar. Onlar, tümüyle toprak ağalarından yana tavır alarak, sahte "toprak reformu"nu dahi bir yana atmış durumdadırlar. Azgınca yoksul köylülüğün toprak talebinin karşısına geçmiş bulunuyorlar.

Bu reformist hükümetin üst üste yaptığı zam ve devalüasyonla, tüm emekçi kitleler, yoksullaşmayla baş başa bırakılmıştır. Şehir ve köy küçük üreticilerinin de aşırı sömürülmesi, tekellerin aşırı kârlarının artmasına zemin hazırlamıştır.

Bütün bunları, yani kapitalizmin krizini emekçilerin sırtına bindiren, bir yandan faşist-feodal devlete dayanarak, diğer yandan gerici ve reformist tedbirleri yürürlüğe koyarak emekçi kitleleri bölüp parçalayarak güçsüzleştirmeye çalışan, böylece sermayenin ve faşizmin, devrim karşısında giderek azgınlaşan saldırısına en uygun ortamı hazırlayan CHP hükümetinin "faşizmin köklerine indiğine" ve "faşisti köşeye sıkıştırdığına" mı inanır? Nitekim, bunun yalan olduğunu sosyal pratik her an kanıtlamaktadır.

Hele her gün faşistlere karşı sözde demokrasiyi savunmak için, "faşistlerin oyunlarına gelmeyelim" laflarıyla teslimiyet çağrısı yapan reformistlerinin tavrı ile faşistlerin "köşeye sıkıştırılması" imkanı var mı?

Faşistleri "köşeye sıkıştır"mak için, faşizmi besleyen, ayakta tutan, halka amansızca saldıran, saldırının kaynağını, yani emperyalizm, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının egemenliğini hedef almak gerekir. Oysa, CHP reformistleri, tüm güçleriyle faşizmin kaynağı olan sınıfların çıkarı doğrultusunda halka ve devrime karşı siyaset izliyor. Bugünkü soygun ve sömürü düzeninden ve gerici sınıfların egemenliklerinden sözde "soyutladıkları" birkaç, faşistin yakalanmasıyla, bunların mevcut burjuva kanunları çiğnediği için yargılanmasıyla, faşizm ve faşist hareketler köşeye sıkıştırılamaz. Çünkü, faşizmin kaynağı ve besleyicisi, örgütleyicisi, mali sermaye ve onun devleti, milyonlarca, aç, işsiz lümpen tabakalar içinde yeni faşist köpekleri bulup çıkarmaktadır. Ve bunları aralıksız, halka ve devrime karşı saldırtarak sadık hizmetkarları yapmaktadır.

Her şey bir yana CHP reformistleri, sivil faşistleri açıktan açığa besleyen, destekleyen, bugün ortaya çıkmış komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının ve büyük bürokratların dahi üzerine gitmiyor. Ne bunların sermayesine ve mülklerine el koyup, halka devrediyor; ne de sivil ve resmi faşist örgütlerin tasfiyesine yanaşıyor. Böyle bir durumda faşist saldırıların yok edilmesi bir yana azaltılmasından dahi söz edilemez. Bütün bunlara rağmen, CHP reformistleri bir de faşizmi köşeye sıkıştırdıklarından sıkça bahsederek halkı uyutmaya devam etmek için çaba harcamaya devam ediyor.

BÜTÜN REVİZYONİSTLER DE FAŞİST SALDIRILARIN GERÇEK NİTELİĞİNİ GÖZDEN SAKLAMAYA ÇALIŞIYORLAR

Bugünkü faşist saldırıların gerçek niteliğini gözden saklamaya çalışanlar, sadece CHP reformistleri değildir. Her türden modern revizyonistler, Amerikan, Rus ve Çin emperyalizminin ve iç gericiliğin çıkarı doğrultusunda meseleye yaklaşmaktadırlar. Ve, ülkemizde son zamanlarda kitle katliamlarına vararak yükselen faşist sivil milislerin saldırılarının nedenini, her geçen gün gelişen kitle mücadelesinin dışında aramaya, bu ana nedeni gizlemeye çalışıyorlar. Her türden modern revizyonist, çıkarını savunduğu emperyalizm ve iç gerici sınıfların, devrim karşısında faşizmi desteklediklerini örtbas edebilmek için sözde "bilimsel" tahlillere girişiyorlar. Örneğin TİP'li modern revizyonist Behice Boran'a göre, sosyalizm adına aldatarak Sovyet emperyalizmi ve iç gericiliğin hizmetine soktuğu insanlardan bazılarının, faşist katiller tarafından öldürülmesinin nedeni, bugünkü soygun ve sömürü düzeni değildir! Faşist diktatörlüğü savunmayı baş görev edinen, "faşizmin oyununa gelmeyelim" adı altında kitleleri faşizm karşısında pasifize ederek, kitlelerin gelişen mücadelesini reformizme kanalize eden ve "barışçı geçiş"i savunan TİP'li modern revizyonistlerin izlediği "proleter sosyalist siyaset"miş! Faşistler, bu oturaklı "sosyalist"leri kıskandığı için TİP mensuplarını öldürüyorlarmış! Aldattıkları insanların ölülerini dahi modern revizyonist partisinin bayağı bir reklam aracı haline getiren Sovyet emperyalizminin kuklası B.Boran özellikle halkın gelişen hareketiyle, faşist saldırılar arasındaki bağı, devrimin gelişmesi karşısında önüne gelen herkese saldıran faşistlerin esas amacını gizlemeye çalışıyor.

Marksist-Leninist hareketimize ve devrimcilere karşı "aslan kesilen" (!) bu modern revizyonist elebaşısı, gerici siyaseti gereği, faşist saldırılara gelince, sinip kalıyor. "Faşistler, bizi savaş meydanına çekiyorlar, demokrasiye son verecekler, bu oyuna gelmeyiz" gibi demagoji ve yalanıyla sosyalizm adına aldattığı insanları, faşizmin saldırıları karşısında çaresiz bırakmaktan geri durmuyor. Böylece, pasifizmin ve yılgınlığın gelişeceği bir ortam yaratılmasına çalışıyor.

Amerikan ve Çin sosyal emperyalizminin ortak ittifakını ve Amerikancı iç gericilerin çıkarını savunmak için çırpınıp duran revizyonist D. Perinçek'e göre ise, Türkeşçi faşistlerin saldırılarının artmasının nedeni (ki bu revizyonist, faşist saldırıların artmadığını, aksine azaldığını söylüyor) Amerikan emperyalizmi, komprador burjuvazi ve toprak ağaları tarafından "terkedilmiş" ve yalnızlığa itilmiş Türkeşçi faşistlerin üzüntüleri ve telaşlarıdır. Amerikan emperyalizminin bu sadık uşağının, tek gayesi Amerikan emperyalizmini şirin göstermek, faşist saldırılardan bu emperyalizmi azade kılmak, faşist saldırganların Amerikan emperyalizmi tarafından açıkça desteklenip beslendiğini örtbas etmektir. Revizyonist D.Perinçek, "Amerikan emperyalizmine bağımlı faşist diktatörlükler geriliyor" dedikçe, dünyanın her tarafında bu diktatörlüklerin saldırısı artıyor. Örneğin İran halkının gelişen mücadelesini kan ve terörle ezmek için faşist saldırıların ve katliamların Amerikan emperyalizminin elebaşısı tarafından desteklendiği açıkça ilan edildi. D.Perinçek, bu durum karşısında, sahtekarca ve tüm söylediklerini yalarcasına, "Carter, Şaha el uzatmakla onu kurtaramazsın" demagojisi ile göz boyamaya yeltendi.

Her gün, sosyal pratik tarafından mahkum edilen revizyonist D. Perinçek, bu durumu örtbas edebilmek için idealist, şarlatanca ve iradeci bir şekilde yeni yeni uyduruk "tahliller" yapmaktan geri durmuyor. Karşı-devrimci, faşizm yanlısı demagoji ve yalana başvurarak bugün dünyada ve ülkemizde esas akımın devrim olduğunu, kapitalizmin krizi ile birlikte devrim ve karşı-devrim arasındaki çelişkinin derinleştiğini, halkın mücadelesinin yükselmesiyle faşist saldırıların arttığını gözardı etmeye çalışıyor. O, bu gerçekleri örtbas edebilmek ve halkın dikkatini devrimden uzaklaştırabilmek için, Amerikan emperyalizmi ve ona bağlı iç gericiliğin çıkarı doğrultusunda Sovyet emperyalizmine karşı sözde "bağımsızlık mücadelesi"ni baş görev olarak tespit etti. Ama ne var ki, gelişen sınıf mücadelesinin pratiği karşısında bu gerici tespitler tutunamadı. Bu sefer de demokrasi havarisi pozlarında faşist-feodal devleti ve özellikle faşist orduyu kurtarmak için, sahte anti-Kontr-gerilla kampanyaları düzenledi. Sözde, faşist orduyu ve devleti işkenceden "arındırarak" gerici sınıfların çürüyen ve kokuşan düzeni halka şirin gösterecek! Böylece, gelişen devrimci halk hareketinin faşist-feodal devleti ve özellikle faşist orduyu hedef almasını önleyecek! Ama bu, azgın karşı-devrimci siyasi taktikler de devrimci hareketin gelişmesinin karşısında diğerleri gibi boş çıktı. D.Perinçek, bütün sosyal olayları, kendi "yarattığını" (!) unutarak, yükselen devrimci mücadele karşısında paniğe kapıldı. AP-MSP-CHP'nin hükümet kurmasını isteyip, sözde "gerici iç savaşın" esasta devrimci halk hareketinin bastırılması için fetva çıkarmaktan geri durmadı. Böylece karşı-devrimciliğini en somut şekilde kendi kendine teşhir ederek, devrimcileri de bu yükten kurtardı.

D.Perinçek, son günlerde artan ve devrimci güçleri ve halkın devrimci hareketini ezmek ve sindirmek için çaba harcayan Türkeşçi faşistlerin saldırılarının geçici olduğunu, çünkü bunları destekleyen emperyalistler ve iç gerici sınıflar bulunmadığını söyleyerek, faşist saldırılar karşısında direnmenin ve savunmanın gereksizliği konusunda fetvalar çıkarmaya devam ediyor.

FAŞİST SALDIRI VE KATLİAMLARIN ARTMASININ ASIL NEDENİ:

Son günlerde artan faşist saldırılar karşısında, her türden revizyonistin ortaya attığı görüşler, gerçekleri örtbas etmeye yarayan yalan ve demagojiden başka bir şey değildir. Onların yalan ve demagojisi, faşist Türkeş ve Demirellerin günlük beyanatlarında dahi reddedilmektedir. Faşistler, keskinleşen sınıf mücadelesi karşısında amaçlarının ne olduğunu, neyi hedef aldıklarını açıkça belirtmekten geri durmuyorlar.

HALKIN KURTULUŞU başından itibaren reformistlerin, revizyonistlerin ve faşistlerin tek gayesinin, kapitalizmin krizi ile birlikte yükselen halk mücadelesinin bastırılması, parçalanması ve ezilmesi olduğunu tespit etti. Sosyal pratik, adım başı, HALKIN KURTULUŞU'nun bu doğru tespitini kanıtlamaktadır. Ve yine HALKIN KURTULUŞU, revizyonistler, reformistler, ve faşistler arasındaki gerici çatışmanın bugünkü özelliğinin halkın gelişen mücadelesinin bugünkü şartlarda nasıl bastırılacağı üzerine olduğunu açıkça ortaya koydu. Son günlerde, dozajını artıran faşist saldırıların nedeni, gelişen devrimci mücadeleyi durdurmada aciz kalan reformist siyasetin iflası ve faşistlerin bunu zor ve baskıyla sağlama amacıdır.

Kapitalizmin krizinin derinleşmesi ve halk kitlelerinin devrimci mücadelesinin yükselmesi, sermayeyi ve faşizmi kitlelerden tecrit ediyor, kitlelerle mali sermaye arasındaki bağlar giderek kopuyor. Devrimci hareketimizin ve diğer devrimci demokrat hareketlerin bu ortamdan yararlanarak halk kitleleriyle kaynaşması ve doğru bir siyaset etrafında kitleleri toplama çalışması, özellikle Türkeşçi faşistlerin demagoji, baskı ve zorla halk kitleleri üzerinde kurduğu sahte etkinliği parçalıyor, dağıtıyor; onları, "köşeye sıkıştırıyor". İşte, faşist saldırıların son günlerde artmasının asıl nedeni budur.

Marksist-Leninist hareketimizin ve doğru bir rota izlemeye çalışan diğer demokrat hareketlerin kitlelere dayanarak, çeşitli illerde, ilçelerde, bölgelerde, mahallelerde Türkeşçi faşistleri kovmaları ve bunların devrimcilerin etkinlik kurdukları bu yerlere girememeleri ve açık faaliyet gösterememeleri, onların faşist politikasına indirilen darbeleri oluşturmaktadır. Halkın devrimci mücadelesinin gelişmesi ve doğru devrimci siyasetin kitleleri etkisi altına alması nedeniyle, faşistlerin kitlelerden gitgide tecrit olması, onların devrimi bastırmanın en iyi alternatifi olma görüntüsünü zayıflatıyor. İşte faşistleri azgınlaştıran, çeşitli katliamlar düzenleyerek halkı ve devrimcileri sözde sindirmek üzere çabalarına hız vermelerine yol açan neden budur.

Faşistler, devrimcilerin etkin olduğu ve sivil faşist milislerin açıkça giremediği ve faaliyet gösteremediği Tunceli, Kars vb. gibi iller ve aynı özelliği taşıyan bir çok ilçeler, mahalleler, bölgeler, köyler, birçok işyeri, yüksekokul ve ortaöğrenim kurumlarının sayısının giderek artmasının karşısında saldırılarını yoğunlaştırmaktan başka çare bulamamaktadırlar. Bu gelişme, her türden faşisti ayağa fırlatıyor ve halkın devrimci mücadelesini ezmek ve kitlelerin gözünü korkutmak için durmadan karşı-devrimci çaba harcamaya itiyor.

Faşist Türkeşler ve Demirellere sorulursa Marksist-Leninistlerin ve devrimcilerin etkinliklerinin arttığı yerlerin gitgide çoğalmasının sebebi, reformist CHP hükümetinin siyasetinin sonucudur! Bu faşist demagojinin (ki her türden revizyonist de aynı kanıdadır) amacı, yine halkın devrimci güçlerinin gelişmesinin, faşizmi zayıflatan esas güç olduğu gerçeğini gizlemektir. Halk kitleleri, her geçen gün giderek bilinçlenmekte, reformist, revizyonist, faşist siyasi hareketlerden ümidi kesmekte ve onlardan kopmakta, devrimci siyaset etrafında toplanmaya başlamakta ve bu devrimcilerin birçok bölgede siyasi etkinlik sağlamalarına zemin teşkil etmektedir. Tabii ki, bu subjektif gelişmeyi sağlayan objektif şartlar da günden güne olgunlaşmaktadır. Bu ortamda, halkın devrimci hareketinin gelişmesini, "reformistlerin komünistlere müsamahası" ile açıklamak, faşist demagojinin bir başka yanıdır. Çünkü kapitalizmin bunalımının artmasıyla dünya halklarının devrimci mücadelesinin yükselmesinin en fazla hız kazandığı yerler, faşist diktatörlüklerin hayatiyetini sürdürdüğü yerlerdir. Gericiliğin bu egemenlik sisteminin bulunduğu yerler, hakimiyetlerinin de en fazla sarsıldığı yerleri oluşturmaktadır. Çünkü, faşizm, en çürük, en yoz gerici egemenlik sistemidir. O, esas olarak kitleleri azgınca zorla baskı altında tutarak, kapitalizmin derinleşen krizi ile birlikte egemen sınıflarla halk kitleleri arasında kopan bağın yerini doldurmaya çalışmaktadır. Halbuki, böylesine zayıf bir diktatörlük, gelişen devrim karşısında en fazla sarsıntıya uğrayacaktır. İşte bu şartlarda, emperyalizm ve gericilik, devrimci hareketin darbeleri altında, faşist diktatörlükleri kurtarmak için sahte liberalleşme gösterilerine başvuruyorlar. Başka bir deyişle, faşizm, emperyalizmin bunalımının arttığı, dünya çapında devrim dalgasının yükseldiği bir dönemde, kitlelerin mücadelesini durdurmak bir yana, bu konuda aciz kalmaktadır. Faşist saldırılara rağmen, halkın devrimci mücadelesi gelişmekte, kitleler, daha hızlı bir şekilde bir araya gelerek, sermayenin ve faşizmin saldırısı karşısında güçlerini birleştirmekte ve örgütlenmektedir. Bu dönemin bütün dünyada özelliği, devrimi ezmek için saldıran faşizm karşısında devrimci mücadelenin gerilemediğidir. İşte bunun için, yukarıda söylediğimiz gibi dünyanın her yerinde gerici sınıflar, devrimin gelişmesini önlemek için, sahte reformcu liberalleşme yollarını seçiyorlar. Türkiye'de de emperyalist ve gerici sınıflar, devrim karşısında aynı gerici alternatifi tezgahladıkları için CHP hükümetinin kurulmasına önayak oldular. Çünkü, faşist Demirellerin, Türkeşlerin izlediği politika, Türkiye devrimci hareketinin gelişmesini önlemeye yetmemiştir. Devrimcilerin etkin olduğu, faşist sivil milislerin açıkça giremediği ve faaliyet gösteremediği yerlere saldır

Dev.sa.7.sü.3'de

HALKIN KURTULUŞU

DEVRİMCİ PROLETARYANIN MÜCADELE PLATFORMU'NDAN

... DEVRİMCİ PROLETARYANIN DEVRİMİMİZİN BUGÜN İÇİNDE BULUNDUĞU DÖNEMDEKİ BAŞ (MERKEZİ) GÖREVİ; ÖZÜNDE TOPRAK DEVRİMİ OLAN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ GÖREVİNE SARILARAK İŞÇİ-KÖYLÜ TEMEL İTTİFAKINI KURMAK VE BU TEMEL ÜZERİNDE MEVCUT DÜZENE KARŞI OLAN BÜTÜN GÜÇLERLE BİRLEŞEREK HALK SAVAŞI YOLUYLA KOMPRADOR BURJUVAZİ VE TOPRAK AĞALARININ EGEMENLİĞİNİ, ONLARIN FAŞİST-FEODAL DİKTATÖRLÜKLERİYLE BİRLİKTE YERLE BİR EDEREK, İŞÇİ-KÖYLÜ DİKTATÖRLÜĞÜNÜ GERÇEKLEŞTİRMEKTİR. BU DURUM, İÇTE MÜCADELENİN SİVRİ UCUNU KOMPRADOR BURJUVAZİ, TOPRAK AĞALARI VE ONLARIN DİKTATÖRLÜKLERİNE YÖNELTMEMİZİ VE İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ ŞARTLARDA ANTİ-FAŞİST, YURTSEVER HALK CEPHESİNİ İNŞAYA ÖNEM VERMEMİZİ GEREKTİRİYOR. GÜNÜMÜZDE, ÜLKEMİZDE BAŞTA İKİ SÜPER DEVLET OLMAK ÜZERE TÜM EMPERYALİZME KARŞI GERÇEK BİR MÜCADELE VERMENİN VE DÜNYA DEVRİM CEPHESİNE KATILMANIN BAŞKA YOLU YOKTUR.

AYNI MEVCUT ŞARTLAR, BUGÜN İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ DÖNEMDE, ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ PROGRAMININ (ASGARİ PROGRAMIN) HERHANGİ BİR TAVİZ VERMEDEN VE KISITLAMAYA TABİ TUTULMADAN SAVUNULMASINI GEREKTİRMEKTEDİR. ANCAK, DEVRİMCİ PROLETARYA DEMOKRATİK DEVRİMİN BU DÖNEMİNDE BAŞ ÇELİŞKİNİN KOMPRADOR BURJUVAZİ VE TOPRAK AĞALARIYLA (VE ONLARIN FAŞİST-FEODAL DİKTATÖRLÜĞÜYLE) HALK ARASINDA OLMASINI GÖZ ÖNÜNE ALARAK, EN GENİŞ KİTLELERİ MÜCADELEYE SEFERBER EDEBİLMEK İÇİN GÜNLÜK PROPAGANDA VE AJİTOSYONUNU EN BAŞTA TOPRAK MESELESİ OLMAK ÜZERE, ASGARİ PROGRAMININ ÖZELLİKLE İÇ GERİCİLİĞİ HEDEF ALAN MADDELERİNİ ÖN PLANA ÇIKARARAK YÜRÜTMEK ZORUNDADIR.